

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγύη

No 1417, 8 Απρίλη 2020 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

**ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ
ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΤΟ ΔΡΟΜΟ**

ΟΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΛΠΙΔΑ ΜΑΣ

Νοσοκομείο Αγ. Σάββας, 7 Απρίλη

Αλληλεγγύη στους
πρόσφυγες και
στους “χωρίς χαρτιά”

Γυρίστε στις σελίδες 6, 7

Εγκαταλελειμμένοι
πρόσφυγες στη Λέσβο

Νοσοκομείο Αγλαΐα Κυριακού, 7 Απρίλη

**Συγκλονιστική,
7 Απρίλη**

σελ. 8, 9, 11

**Η Αριστερά
μπροστά στην κρίση**

σελ. 3, 14, 15

**Διακήρυξη
της Διεθνιστικής
Σοσιαλιστικής Τάσης**

σελ. 10

Ιός ύφεσης χτυπά τον πλανήτη

Η κρίση του κορονοϊού ξεσκεπάζει το σαθρό υπόβαθρο που στήριζε την ανάκαμψη μετά τη μεγάλη ύφεση του 2008.

Διεθνείς τραπεζικοί κολοσσοί και οίκοι πιστοληπτικής αξιολόγησης που χειροκροτούσαν αγκαλιά με τον Τραμπ τη χρηματιστηριακή άνθιση, προχωρούν σε δυσοίωνες προβλέψεις βαθιάς ύφεσης στον πλανήτη.

Στην ευρωζώνη η βιομηχανική παραγωγή γκρεμίστηκε τον περασμένο μήνα, καθώς το φρένο στις εφοδιαστικές αλυσίδες, οδήγησε σε πτώση της παραγωγής των εργοστασίων. Στην Ελλάδα η βουτιά έγινε με τον ταχύτερο ρυθμό που έχει καταγραφεί από το απόγειο της κρίσης δημόσιου χρέους.

Ο ΟΟΣΑ δίνει με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο το βάθος της οικονομικής επίπτωσης παγκοσμίως από την απότομη διακοπή της οικονομικής δραστηριότητας: "Κάθε μήνας καραντίνας στις μεγάλες οικονομίες θα μειώνει κατά 2 ποσοστιαίες μονάδες τον ετήσιο ρυθμό ανάπτυξης".

Βλέπει κατρακύλα 25% κατά μέσο όρο. Μπορεί να είναι όμως ακόμα μεγαλύτερη για αδύναμες οικονομίες. Κατάρρευση του ΑΕΠ έως 35% εκτιμά στο χειρότερο σενάριο για την **Ελλάδα**. Αλλά ο **Σταϊκούρας** το χαβά του, επαναλαμβάνει όπου βρεθεί ότι η ύφεση θα είναι παροδική, διότι δεν βασίζεται σε εγγενή προβλήματα της οικονομίας, αλλά σε εξωγενείς παράγοντες.

Ύφεση 6%-8% στη **Γερμανία** προβλέπει ο υπ. Οικονομίας, τη χειρότερη επίδοση από το 1931. Κι όμως το «ό,τι χρειαστεί» της ευρωζώνης αντιμετωπίζει προβλήματα εσωτερικού διχασμού.

Στην απέναντι πλευρά του Ατλαντικού η **Bank of America** προβλέπει «συρρίκνωση 30% του ΑΕΠ το β' τρίμηνο». Εκτιμά ότι θα χαθούν ως 20 εκατομμύρια θέσεις εργασίας. Τις δύο τελευταίες εβδομάδες ο συνολικός αριθμός των Αμερικανών που λαμβάνουν επίδομα ανεργίας ξεπέρασε τα 10 εκατομμύρια. Στην κρίση του 2008 ο αριθμός των ανέργων είχε αγγίξει τα 6,6 εκατομμύρια. Ρεκόρ 15,3 εκατομμυρίων ανέργων καταγράφηκε την περίοδο της Μεγάλης Ύφεσης, μετά το κραχ του 1929.

Όλα τα όπλα βγαίνουν στο τραπέζι για την αντιμετώπιση της νέας κρίσης του καπιταλισμού. Οι κεντρικές τράπεζες «τυπώνουν» χρήμα και οι κυβερνήσεις ανοίγουν τους προϋπολογισμούς, που τόσο σφιχτά κρατούσαν στο όνομα της ανάπτυξης.

Ο μαρξιστής οικονομολόγος **Μάικλ Ρόμπερτς** υπολογίζει ότι οι κυβερνήσεις έχουν ανακοινώσει δημο-

σιονομικά πακέτα στήριξης περίπου 4% του ΑΕΠ και άλλα 5% του ΑΕΠ σε πιστώσεις και εγγυήσεις. Στην ύφεση του 2008, τα δημοσιονομικά τονωτικά ανήλθαν μόλις στο 2% του παγκόσμιου ΑΕΠ.

Η νεοφιλελεύθερη ορθοδοξία αποζητά ξανά τα δημόσια «σωσίβια». Ο κεϋνσιανός γκουρού **Λάρι Σάμερς**, δήλωσε ότι ίσως δούμε «το τέλος του νεοφιλελεύθερου κύματος Θάτσερ-Ρίγκαν».

Υπάρχει, ωστόσο, διάχυτη ανησυχία ότι τα κρατικά αναβολικά θα αποδειχθούν ανεπαρκή για την άμεση αποκατάσταση της ανάπτυξης και της απασχόλησης. Τα σενάρια αρχικά ήταν καθησυχαστικά για ταχεία ανάκαμψη σχήματος V, μετά για U και τώρα μιλούν για ένα λυγισμένο L, όπως εμφανίζεται δηλαδή στην Κίνα, μέχρι στιγμής.

Αρρυθμίες

Το σύστημα παρουσίαζε ήδη από το 2018-19 αρρυθμίες στη ρίζα, στη βιομηχανική παραγωγή, με πριόνισμα του ρυθμού ανάπτυξης και στους τρεις κεντρικούς πυλώνες: **ΗΠΑ, Κίνα** και **Ευρώπη**.

Πολλές μεγάλες αναδυόμενες οικονομίες βρίσκονταν ήδη σε ύφεση: το **Μεξικό**, η **Αργεντινή**, η **Νότια Αφρική**, **Λατινική Αμερική**. Η κατάρρευση των τιμών των βασικών πρώτων υλών, με αιχμή το πετρέλαιο, τις πιέζει περαιτέρω. Ήδη έχουν αποσυρθεί κεφάλαια 100 δισ. δολ.

Τα δυσθεώρητα χρέη διεθνώς (κρατικά και ιδιωτικά) είναι ένας ακόμα ανασταλτικός παράγοντας για γρήγορη ανάκαμψη, όποτε τελειώσει το lockdown. Οι οίκοι αξιολόγησης, S&P, Moody's και Fitch, προχώρησαν το Μάρτιο σε μαζικές υποβαθμίσεις εταιρικών ομολόγων και προειδοποιούν για υποβαθμίσεις κρατών.

Δεν αποκλείεται μια νέα κρίση κρατικών χρεών, αλλά και μια τραπεζική κρίση, αφού οι χρεοκοπίες εταιρειών-ζόμπι θα έχουν αντίκτυπο στις τράπεζες και στην παροχή ρευστότητας.

Όλο και περισσότεροι άνθρωπο αναρωτιούνται: Πώς είναι δυνατόν να δίνονται με το σταγονόμετρο χρήματα για τις δομές υγείας, ενώ ξαφνικά βρίσκονται διαθέσιμα ατελείωτα τρισεκατομμύρια για τις μεγάλες εταιρείες και τις τράπεζες; Πάλι θα διασώζονται οι από πάνω και θα πληρώνουν την κρίση οι από κάτω;

Αυτός ο φαύλος κύκλος χρειάζεται να σπάσει και οι ανθρώπινες ανάγκες να γίνουν προτεραιότητα.

Κώστας Σαρρής

“Πρόκειται για μια κρίση άνευ προηγουμένου”

Υπάρχει ένα παλιό κλισέ για την οικονομία που πέφτει στον γκρεμό. Αυτή τη φορά έχει πέσει πράγματι και μάλιστα σε όλο τον κόσμο.

Στις ΗΠΑ οι αιτήσεις για επίδομα ανεργίας εκτοξεύτηκαν μέσα σε δυο βδομάδες στις 10 εκατομμύρια, στη Βρετανία κατατέθηκαν 950.000 νέες αιτήσεις για το επίδομα κοινωνικής ασφάλισης μέσα σε δεκαπέντε μέρες. «Πρόκειται για μια κρίση άνευ προηγουμένου» δήλωσε η **Κρισταλίνα Γκεοργκίεβα**, η γενική διευθύντρια του **Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου**: «Ποτέ στην ιστορία του ΔΝΤ δεν έχουμε δει τον κόσμο να ακινητοποιείται. Είναι πολύ χειρότερο από τη μεγάλη χρηματοπιστωτική κρίση».

Τα παραπάνω σημαίνουν τρομερή δυστυχία και βάσανα στις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές οικονομίες. Όμως, δεν θα είναι τίποτα μπροστά σε αυτό αρχίζει να συμβαίνει στον **Παγκόσμιο Νότο**. Εν μέρει γιατί εκεί οι κοινωνίες είναι φτωχότερες και τα κράτη διαθέτουν λιγότερους πόρους από ότι τα κράτη στον παγκόσμιο Βορρά ενώ τα σχετικά πιο αδύναμα συστήματα υγείας τους έχουν συμπιεστεί σκληρά από τα νεοφιλελεύθερα «προγράμματα προσαρμογής».

Γράφει ο *Αλεξ Καλλίνικος*

Όμως, ένας πρόσθετος λόγος είναι ο τεράστιος αριθμός των ανθρώπων που απασχολούνται στο λεγόμενο «ανεπίσημο τομέα» στον παγκόσμιο Νότο. Είναι εργαζόμενοι με προσωρινή απασχόληση, πλανόδιοι πωλητές κλπ με ελάχιστη έως καθόλου πρόσβαση στις υπηρεσίες πρόνοιας και στο δημόσιο σύστημα υγείας. Οι καραντίνες έχουν σαν αποτέλεσμα ότι πολλές από τις δουλειές που έκαναν απλά εξαφανίστηκαν. Στην **Ινδία** η αναλγησία της ινδουιστικής σοβινιστικής κυβέρνησης του **Ναρέντρα Μόντι**, ανάγκασε εκατομμύρια εσωτερικούς μετανάστες εργάτες να φεύγουν από τις πόλεις κυνηγημένοι από την αστυνομία τις τοπικές αρχές και τις κυβερνήσεις των κρατιδίων.

Το Ινστιτούτο Σπουδών Φτώχειας, Γης και Γεωργίας της **N. Αφρικής** προειδοποιεί: «Ενώ το επίσημο σύστημα εφοδιασμού σε τρόφιμα είναι προς το παρόν προστατευμένο από εφοδιαστικά σοκ, ένας τεράστιος αριθμός ανθρώπων (εργαζόμενοι-φτωχοί, όσοι δουλεύουν στον «ανεπίσημο» τομέα, οι επισφαλώς απασχολούμενοι) θα υποστούν μια αιφνίδια και μακρόχρονη απώλεια εισοδήματος...Ακόμα και αν τα ράφια θα είναι γεμάτα τρόφιμα αυτοί δεν θα έχουν πρόσβαση σε αυτά».

Η ίδια έκθεση υπογραμμίζει: «Οι πλανόδιοι πωλητές τροφίμων έχουν

μπει σε καραντίνα και χάνουν τις αγορές τους. Είναι ένα καταστροφικό πλήγμα στο επίπεδο διαβίωσης του τεράστιου αριθμού ανθρώπων που επιδίδονται σε αυτή την οικονομική δραστηριότητα... Επίσης, έχει άμεσο και δραματικό αντίκτυπο στην ποιότητα των τροφίμων που αγοράζονται και καταναλώνονται... Ένα μεγάλο μέρος των τροφίμων που πωλείται και καταναλώνεται στις παραγκουπόλεις προέρχεται από πλανόδιους πωλητές».

Η Ινδία και η Νότια Αφρική είναι οι δυο μεγαλύτερες και πλουσιότερες οικονομίες στον παγκόσμιο Νότο. Οι οικονομικές επιπτώσεις του Covid-19 θα είναι ακόμα πιο βαριές στις φτωχότερες χώρες του Τρίτου Κόσμου.

Εντάσεις

Η κλίμακα της ύφεσης που εκτυλίσσεται -ο οικονομολόγος **Νουριέλ Ρουμπινί** την αποκαλεί «Η Μεγαλύτερη Ύφεση»- εξηγεί και τα δραστικά μέτρα που έχουν εφαρμόσει οι κυβερνήσεις για να τονώσουν τις επιχειρήσεις και τους μισθούς. Όμως, ουσιαστικά αυτές οι απαντήσεις περιορίζονται στο εθνικό επίπεδο. Στην κορύφωση της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης του 2007-2009 οι G20 -οι πλουσιότερες οικονομίες του Βορρά και του Νότου- συντόνισαν τα μέτρα που πήραν τα διάφορα κράτη. Όμως, κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει σήμερα, κυρίως εξαιτίας των εντάσεων ανάμεσα στα μεγαλύτερα κέντρα της παγκόσμιας οικονομίας, δηλαδή των ΗΠΑ, της Κίνας και της Ε.Ε.

Η οικονομική κατάρρευση ασκεί τεράστιες πιέσεις στις κυβερνήσεις να θέσουν τέλος στις καραντίνες. Μπορεί να βρισκόμαστε μόνο στα πρώτα στάδια της πανδημίας. Στα τέλη του Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου η μεγάλη επιδημία της γρίπης, που προκάλεσε το θάνατο 50 με 100 εκατομμυρίων ανθρώπων, διήρκεσε περισσότερο από ένα χρόνο. Στη Βρετανία τα κρούσματα και οι θάνατοι δεν έχουν κορυφωθεί, αλλά η κυβέρνηση του Μπόρις Τζόνσον και οι σύμβουλοί της ήδη κάνουν δημόσια εικασίες για την «στρατηγική εξόδου».

Εκτιμώ ότι τα κράτη, με το άγχος να επανεκκινήσουν τις οικονομίες τους, θα επιστρατεύσουν μαζικά τεστ για να επιβεβαιώσουν ότι ο πληθυσμός έχει αναπτύξει την απαραίτητη ανοσία έτσι ώστε να γυρίσει πίσω στις δουλειές. Θα είναι ένα μεγάλο ρίσκο γιατί ο ιός μπορεί να μεταλλαχθεί. Το 1918-19 εκδηλώθηκαν τρία κύματα της γρίπης. Οπότε, χρειάζεται να είμαστε έτοιμοι να παλέψουμε όχι μόνο για μαζικά τεστ και για την προστασία των απαραίτητων εργατών/τριών αλλά και για διασφαλίσουμε ότι ο τερματισμός της καραντίνας θα γίνει με ασφαλή τρόπο.

7 Απρίλη - Αγωνιστικός ξεσηκωμός στα Νοσοκομεία όλης της χώρας. Η φωτό από το Ιπποκράτειο Νοσοκομείο.

Βρισκόμαστε μπροστά σε μια απότομη επιδείνωση της μακρόσυρτης κρίσης του καπιταλισμού. Επειδή η άμεση εκδήλωση αυτής της απότομης επιδείνωσης είναι η πανδημία, για πολύ κόσμο φαίνεται σαν ένας ανεξάρτητος παράγοντας, αλλά δεν είναι. Η ίδια η πανδημία είναι αποτέλεσμα της κρίσης του συστήματος και ταυτόχρονα λειτουργεί και σαν επιταχυντής αυτής της κρίσης. Το οικονομικό χάος δεν είναι απλό σύμπτωμα της πανδημίας, αλλά κομμάτι της κρίσης.

Η ιστορική εμπειρία είναι απαραίτητη διότι δίνει κάποια βασικά στοιχεία του τι συμβαίνει όταν έχουμε απότομη επιδείνωση της κρίσης του καπιταλισμού. Πάντοτε, ανεξάρτητα από το τι συμβαίνει στην αρχή, αν υπάρχει για παράδειγμα πάγωμα, φόβος, ένα κλίμα στο οποίο δεν μπορεί να γίνει ορατή η αντίδραση του κόσμου, στην πορεία αυτό αλλάζει σε τεράστια κλίμακα.

Πρώτος παγκόσμιος πόλεμος, δεκαετία του '30, δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος και δεκαετία του '40: σε όλες αυτές τις προηγούμενες μεγάλες κρίσεις του συστήματος υπήρξε τεράστια ταξική πόλωση σε παγκόσμιο επίπεδο η οποία εκφράστηκε με μαζικές εκρήξεις μέχρι επαναστάσεις. Ακριβώς επειδή πολώνον-

ται κοινωνικά οι τάξεις υπάρχει και πολιτική πόλωση, όχι μόνο ανάμεσα στους πολιτικούς εκφραστές της άρχουσας τάξης και τους εργάτες, αλλά ανάμεσα στους ρεφορμιστές και τους επαναστάτες. Το ξέρουμε ιδιαίτερα από τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο όπου είχαμε την κατάρρευση της Δεύτερης Διεθνούς και τη δημιουργία της Τρίτης Διεθνούς.

Στη σημερινή κατάσταση έχουμε ήδη την εικόνα της πόλωσης ανάμεσα στη ρεφορμιστική αριστερά και την επαναστατική. Τα κόμματα της ρεφορμιστικής αριστεράς προσπαθούν να δημιουργήσουν κλίμα συναίνεσης για την αντιμετώπιση της κρίσης. Η επαναστατική αριστερά έχει μπροστά της την πρόκληση να οργανώσει τον τρόπο με τον οποίο η εργατική τάξη και τα στρώματα που συσπειρώνονται γύρω της αντιμετωπίζουν την κατάσταση.

Το ξέσπασμα της πανδημίας δεν είναι φυσικό φαινόμενο. Η περιβαλλοντική καταστροφή δημιουργεί τις συνθήκες μέσα στις οποίες είναι δυνατόν μεταλλαγμένοι ιοί να

περνάνε από τα ζώα στους ανθρώπους και να αρχίζει η μετάδοση από άνθρωπο σε άνθρωπο. Δημιουργείται από πολλές δραστηριότητες του καπιταλισμού –αποψίλωση των δασών, βιομηχανία κρέατος. Το ριζοσπαστικοποιημένο κομμάτι του επιστημονικού κόσμου μας δίνει τη δυνατότητα να μιλήσουμε για όλα αυτά τα πράγματα. Αυτά τα επιχειρήματα είναι στήριξη για το περιβαλλοντικό κίνημα, και για τις μάχες που δίνει το τελευταίο διάστημα αλλά και στη συζήτηση με τους αρνητές της κλιματικής αλλαγής.

Δεύτερος παράγοντας για την πανδημία είναι οι συνθήκες ζωής της εργατικής τάξης. Ο συνωστισμός της εργατικής τάξης είναι καθημερινή συνθήκη: στον τρόπο που δουλεύει, στο πού κατοικεί, στον τρόπο που διασκεδάζει, συγκοινωνίες, σπορ, σε κάθε πτυχή της καθημερινής ζωής. Το σύστημα δημιουργεί το υπόβαθρο, ώστε, όταν λειτουργήσουν όλοι οι παράγοντες που οδηγούν στην εμφάνιση ενός φονικού ιού, η μετάδοση βρίσκει έδαφος.

Συνέχεια στη σελ. 14

Ένα από τα βασικά εργαλεία κυριαρχίας στον άνθρωπο είναι ο φόβος. Η τρομοκραγεία που επικρατεί αυτή τη στιγμή στα ΜΜΕ επιτυγχάνει πρωτίστως τον αποπροσανατολισμό του εργαζόμενου κόσμου για ό,τι συμβαίνει και για την επίθεση που προετοιμάζεται στον τομέα των εργασιακών δικαιωμάτων και των ελευθεριών με πρόσχημα την πανδημία του κορονοϊού.

Η πληροφόρηση για το τι πραγματικά συμβαίνει, η επικοινωνία και η ενημέρωση πάνω στα γεγονότα και στους τρόπους συσπείρωσης και αντίστασης στην επίθεση που δέχεται ο εργαζόμενος σε ολόκληρο τον κόσμο είναι σήμερα πιο απαραίτητη από ποτέ. Τα πραγματικά ανεξάρτητα μέσα ενημέρωσης, όπως η «Εργατική Αλληλεγγύη» πρέπει να παραμείνουν ζωντανά.

Αλεξάνδρα Ιωαννίδου,

Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, Τμήμα Βαλκανικών,
Σλαβικών & Ανατολικών Σπουδών

Όλες οι κινητοποιήσεις και δράσεις που προγραμματίζουν εργατικά σωματεία όπως οι εργαζόμενοι στην Υγεία την Τρίτη 7 του Απριλίου, με βάση τα δεδομένα της περιόδου αποκτούν το χαρακτήρα τόσο της άμεσης διεκδίκησης – στην προκειμένη περίπτωση της άμεσης λήψης ουσιαστικών μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας – όσο και την αντίσταση ενάντια στη λογική της απομόνωσης, της παραίτησης και της «ατομικής ευθύνης».

Οφείλουμε να τις στηρίξουμε λαμβάνοντας υπόψη ότι, όσο ανεπαρκή και αποσπασματικά είναι τα μέτρα για την πανδημία – π.χ. χιλιάδες εργαζόμενοι εξακολουθούν να δουλεύουν και να μετακινούνται καθημερινά χωρίς καμιά πρόνοια – τόσο «άρτια» και απόλυτα στοχευμένα είναι τα αντεργατικά μέτρα της κυβέρνησης τα οποία καλύπτουν ένα ευρύτατο φάσμα, από την περικοπή των μισθών και τις απολύσεις έως την άρση των συνδικαλιστικών ελευθεριών. Την ίδια στιγμή όπου αυτοί και τα επιτελεία τους απαιτούν την απόλυτη συναίνεση και την υπαταγή μας για την αντιμετώπιση του συγκεκριμένου κινδύνου, όχι μόνο δεν αναστέλλουν αλλά κλιμακώνουν την αντεργατική τους επίθεση, προετοιμάζοντας από τώρα τη μετακύληση του βάρους της διαφαινόμενης νέας κρίσης εξ ολοκλήρου στις πλάτες του κόσμου της εργασίας. Δεν αναστέλλουμε λοιπόν ούτε κι εμείς – όπου απαιτείται με τις κατάλληλες για την περίπτωση μορφές – την πάλη για τα λαϊκά και εργατικά δικαιώματα και δεν αποδεχόμαστε παθητικά και άκριτα την αναστολή βασικών κοινωνικών, συλλογικών κατακτήσεων και ελευθεριών.

Σε αυτές τις συνθήκες εφημερίδες σαν την Εργατική Αλληλεγγύη, τόσο σαν ενημέρωση από τους χώρους δουλειάς, όσο και σαν προτάσεις για το συντονισμό και την οργάνωση της μάχης που έχουμε να δώσουμε ως εργατικό κίνημα, είναι περισσότερο πολύτιμη από ποτέ - και αξίζει την ενίσχυσή μας

Αντώνης Κουρούκλης,

πρόεδρος ΠΟΠΟΠΚ (Ασφαλιστικά ταμεία)

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

ΑΝΟΙΞΤΕ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ
Τσακίστε τους φασίστες
Απελάστε τον Μπτσότáκη

• ΚΡΑΧ-οικονομικό, πολιτικό, ιδεολογικό
• ΣΥΡΙΖΑ-Πόσο ακόμα πιο δεξιά • Εργατικές μάχες ενάντια στην κυβέρνηση
• Κερδονοήξ-αρρίστεια του καπιταλισμού • Ελευθερες και δωρεάν εκπρώσεις

ΙΣΕΙΣ για να αλλάξουμε τον κόσμο

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

Διμηνιαίο Περιοδικό **ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ**

Γραφέστε
συνδρομητές τώρα!

Οι εβδόμη με το έδαφος της παθολογίας δόξαμεν με δογματικό τρόπο ότι ο καταπολεμικός δεν δουλίζει. Η παρτα-
ταμένη κρίση του συστήματος παίρνει
διαστάσεις που απειλούν τη ζωή πάνω
στη Γη.

Πάνω στην ακρότη της μεγάλωτης και
κατακλινής αναταραχής -όπου το 1% ελέγχει
πιοσσότερο πλούσιο από τη μεγάλη πλειο-
ψηφία της ανθρωπότητας- έρχονται να
προσπειθούν η κλιματική καταστροφή, οι
πόλεμοι και οι επιδημίες. Επιστομωμένα
σπινάγονται στην προσφυγή από τη
επιτυχία και της καταστροφής

Το περιοδικό «Σοσιαλισμός» από τα κάτω
καταπολεμά από το 1982, εφάρμο-
ζοντας 140 φύλλα και προσπαθεί να βρ-
σκειται στην πρώτη γραμμή των αγώνων
που όντως και ο κανονικός σίναος.

Το 2020 είναι χρονιά απάλης στη μέν-
η ζωή για να αλλάξουμε τον κόσμο, να
ανακηρύξουμε με τη βαρβαρότητα του
συστήματος και να κερδίσουμε μια νέα
κοινωνία στον αυτή που προβάλλει ο τίτ-
λος των περιοδικών «Σοσιαλισμός από τα
κάτω»

Θέλω να γίνει
συνδρομητής/τρια
στο περιοδικό για
ένα χρόνο (6 τεύχη)

**Αίτηση
συνδρομής
25€**

Όνομα _____

Επώνυμο _____

Πόλη _____

ΤΚ _____

Διαδρομή _____

Τηλέφωνο _____

email _____

Θέλω να παίρνω
το περιοδικό

Συνδρομείς από τα Κάτω

- ηλεκτρονική ☐
- ταχυδρομική ☐
- χέρι με χέρι ☐

Παράδοση τίμημα:
Εθνικός Τηλεόρας:
IBAN: GR 0501 1816
2020 0216 2011 95959
Ηλεκτρονική γρ:
www.stanline.gr

Επικοινωνία:
☎ 210 4921 194 51236, 994 885 9794
✉ email: socialismosgutenberg@gmail.com

[illegible]

ΕΛΑΚΤΩΡ

Κινητοποίηση συνδικαλιστών του Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών πραγματοποιήθηκε στις 3 Απρίλη, στην έδρα του Ομίλου ΕΛΛΑΚΤΩΡ στην Κηφισιά.

Όπως καταγγέλει το σωματείο, η διοίκηση του ομίλου “αδίστακτα και προκλητικά, εκμεταλλευόμενη το γεγονός ότι η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων έχει τεθεί σε καθεστώς τηλεργασίας, απολύει «εξ’ αποστάσεως». Στην κορύφωση της πανδημίας, εφαρμόζει «ημερήσιο δελτίο απολύσεων» στον Όμιλο. Από τα μέσα Μάρτη έχουν απολυθεί τουλάχιστον 17 εργαζόμενοι, από τους συνολικά 55, μόνο στα εργοτάξια σιδηροδρομικών έργων και τις εγκαταστάσεις γραφείων και συνεργείων του Σ. Κ. Αχαρνών (ΣΚΑ), ενώ από τον Ιούλιο του 2018 έχει προβεί συνολικά σε 675 απολύσεις”.

NAYΤΕΣ

Ευθύνες στον ΕΟΔΥ καταλογίζει η ΠΕΝΕΝ για το θρίλερ που εκτυλίσσεται εδώ και μέρες στο επιβατηγό – οχηματαγωγό πλοίο ΕΛ.Βενιζέλος. Το καράβι παρέμενε για πάνω από 10 μέρες αγκυροβολημένο έξω από το λιμάνι του Πειραιά και μόνο μετά την έκταση που έδωσε στο ζήτημα το σωματείο των ναυτεργατών, έδωσε στο λιμάνι. Τα κρούσματα κορωνοϊού στο καράβι είναι 120 σε σύνολο 382 επιβαίνοντων.

Το σωματείο των ναυτεργατών καταγγέλει ότι το πρόβλημα του συγκεκριμένου πλοίου δεν αντιμετωπίστηκε ούτε έγκαιρα, ούτε αποτελεσματικά και αυτό είχε ως συνέπεια την μεγάλη διασπορά του ιού. Σε πρώτη φάση έγινε ένας ενδεικτικός έλεγχος με τεστ σε δείγμα 22 ατόμων και μόνο μετά την διαπίστωση βαρύτατου περιστατικού εργαζόμενου μετέβη μετά από μέρες στο πλοίο κλιμάκιο του ΕΟΔΥ για γενικευμένο έλεγχο από τον οποίο προέκυψε ότι ο αριθμός των κρουσμάτων είναι 120 άτομα.

Στους Δήμους όπως στα Νοσοκομεία

Σε διαδικτυακή σύσκεψη καλεί η Πρωτοβουλία Εργαζόμενων στους ΟΤΑ “Η Σκουπιδιάρα”, την Παρασκευή 10 Απρίλη, στις 8μμ (επικοινωνία για συμμετοχή στη σύσκεψη στο τηλ. 6936916448). Αντικείμενο της σύσκεψης, η οργάνωση της διεκδίκησης για προσλήψεις/μονιμοποιήσεις στους δήμους, Μέσα Ατομικής Προστασίας, ένταξη στα ΒΑΕ για όλους, μπλοκάρισμα των εργολάβων και των ιδιωτικοποιήσεων.

Σε ανακοίνωσή τους οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες της “Σκουπιδιάρας” σημειώνουν: “Οι εργαζόμενοι/ες στους ΟΤΑ είναι και σήμερα στην πρώτη γραμμή, στις συνθήκες πανδημίας του κορωνοϊού. Είναι στην πράξη υπεύθυνοι/ες για την βασικές λειτουργίες στην κοινωνία, για απολύτως απαραίτητες υπηρεσίες στον κόσμο...”

Μπροστά στην επιδημία και την οικονομική κρίση ... «βρεθήκαμε απροετοίμαστοι». Δηλαδή διαλυμένοι κι υποστελεχωμένοι σε κάθε υπηρεσία, να καλούμαστε να βάλουμε πλάτη για μια ακόμα φορά, χωρίς μέσα και συν-

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟΥΣ ΟΤΑ - ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΣΤΟ “ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟ ΕΝΑΝΤΙ ΣΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ”

θήκες προστασίας. Και βέβαια καμία και κανένας δεν αρνείται να μπει στην πρώτη γραμμή. Όμως Υπουργείο Εσωτερικών, δήμαρχοι και ιδιώτες βρήκαν ευκαιρία να προωθήσουν τις πολιτικές τους, που μόνο στόχο έχουν τα κέρδη τους κι όχι την υγεία δημοτών κι εργαζόμενων. Αντί για μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, που θα κάλυπταν το κενό δεκάδων χιλιάδων συναδέλφων, η κυβέρνηση διατάζει κι οι δήμαρχοι σπεύδουν να εφαρμόσουν τις βάρδιες, την κατάργηση της πενθήμερης εργασίας, τα «αλλότρια» καθήκοντα και τις ...4μηνες συμβάσεις κοροϊδίας! Αντί για άμεση μονιμοποίηση των συμβασιούχων, με πρώτο το Βοήθεια στο

Σπίτι (ΒοΣ), καλούν να καλύψουν τα κενά οι ...εθελοντές της ΟΝΝΕΔ.

1 ευρώ ανά κάτοικο

Σύμφωνα με την κυβέρνηση, δεν υπάρχουν «λεφτόδεντρα» για τις ανάγκες του κόσμου. Υπάρχουν βέβαια μπόλικά λεφτά για τους καναλάρχες, τους κλινικάρχες της Ιδιωτικής Υγείας, για τις επιδοτήσεις των καπιταλιστών. Με τη επιχορήγηση των ΟΤΑ με 10 εκ. ευρώ (λιγότερο από 1 ευρώ ανά κάτοικο), ρίχνει το βάρος των έκτακτων μέτρων στους ίδιους. Και πολλές διοικήσεις στους εργαζόμενους, που αναγκάζονται για να δουλέψουν να προμηθεύονται με δικά τους μέσα. Ακούγεται αστείο, αλ-

λά είναι τραγικό να λέει ο Θεοδωρικάκος ότι θα στείλει 5000 μάσκες στους εργαζόμενους του ΒοΣ, που είναι 3.000. Άρα 1,7 μάσκες ανά εργαζόμενο, που έρχεται σε επαφή με τουλάχιστον 5 άτομα υψηλού κινδύνου (ΑμεΑ και ηλικιωμένους) κάθε μέρα!

Πολλές είναι και οι καταγγελίες για διοικήσεις που αγνοούν βασικά μέτρα προστασίας... Για μια ακόμα φορά η οργή των συναδέλφων/ισσών του Βοήθεια στο Σπίτι, είναι τεράστια γιατί δίνουν αυτόν τον αγώνα απλήρωτοι! Αυτή τη στιγμή, το μεγαλύτερο ποσοστό δεν έχει πληρωθεί καθόλου το 2020! Και μέσα σε όλα αυτά συνεχίζεται η εμμονική προσπάθεια της κυβέρνησης Μητσοτάκη να βάλει τους ιδιώτες στους δήμους....

Δεν θα της περάσει! Στις 7 Απρίλη ξεσηκώνονται οι εργαζόμενοι στην υγεία. Είμαστε μαζί τους και οργανώνουμε να βγούνε οι αντιστάσεις και στους δήμους. Τα συνδικάτα, η ομοσπονδία μας η ΠΟΕ-ΟΤΑ και τα πρωτοβάθμια σωματεία μας, πρέπει να μπουέ μπροστά με πρωτοβουλίες δράσης... Δίνουμε τη μάχη... ΤΩΡΑ”.

Και στην ιδιωτική Υγεία

7 Απρίλη, Συγκέντρωση στη Βιοϊατρική

κών αυθαιρεσιών κι επιθέσεων εις βάρος των εργαζομένων του κλάδου. Αυτό υπογραμμίζει και η **ΑΣΚΥ**, η συνδικαλιστική κίνηση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στην Ιδιωτική Υγεία, στο κάλεσμά της για τις κινητοποιήσεις της 7 Απρίλη:

“Μπροστά στη μάχη της πανδημίας απαιτούμε την άμεση επίταξη όλων των ιδιωτικών νοσοκομείων και των διαγνωστικών κέντρων χωρίς αποζημίωση και ένταξη τους στην κεντρική διαχείριση της υγειονομικής κρίσης. Για να δοθεί άμεση βοήθεια στο Δημόσιο Σύστημα που στενάζει. Απαιτούμε άμεση προστασία των εργαζομένων.

Είναι απαράδεκτο να αφήνει η κυβέρνηση της ΝΔ τους κλινικάρχες να κερδοσκοπούν! Από τη μία επιτρέποντας τους να πουλούν τα τεστ του κορωνοϊού 150 και 300 ευρώ και από την άλλη με το να διπλασιάζουν την αποζημίωση του ΕΟΠΥΥ για τις ιδιωτικές κλίνες ΜΕΘ. Το κράτος για κάθε νοσηλεία

κρούσματος κορωνοϊού σε κρεβάτι ΜΕΘ σε ιδιωτική κλινική, θα δίνει αποζημίωση 1.600 ευρώ τη μέρα αντί για 800 ευρώ που έδινε μέχρι σήμερα. Μέχρι στιγμής 80 κλίνες ΜΕΘ από τον ιδιωτικό τομέα έχουν προστεθεί σε αυτές του ΕΣΥ. Είναι ελάχιστες αν αναλογιστεί κανείς ότι πάνω από 200 κλίνες ΜΕΘ λειτουργούν μόνο στις μεγάλες ιδιωτικές κλινικές της Αθήνας. Σαν να μην έφτανε αυτό το Υπουργείο Υγείας δίνει φρέσκο χρήμα ύψους 30 εκατομμυρίων ευρώ ως έκτακτη επιχορήγηση του ΕΟΠΥΥ, «για την αντιμετώπιση δαπανών αποζημίωσης

ιδιωτικών θεραπευτηρίων - κλινικών, καθώς και ιδιωτών για την πραγματοποίηση κλινικού και εργαστηριακού ελέγχου». Οι κλινικάρχες στήνουν κανονικό πάρτι την ίδια στιγμή που μας έχουν ως εργαζόμενους εντελώς στον αέρα! Στις μονάδες Ιδιωτικής Υγείας οι εργαζόμενοι βρισκόμαστε στο έλεος των εργοδοτών. Τραγικές ελλείψεις καταγγέλλονται σε μέσα ατομικής προστασίας, όπως γάντια, μάσκες, αντισηπτικά. Γυάλινα προστατευτικά τζάμια στα γκισέ της υποδοχής δεν υπάρχουν σε πολλές μονάδες ιδιωτικής υγείας. Την ίδια ώρα που μπορεί να χρεώνουν τα τεστ πανάκριβα, δεν γίνονται προληπτικοί και τακτικοί έλεγχοι στους ίδιους τους εργαζόμενους, ενώ μάλιστα υπάρχουν ήδη καταγγελίες για κρούσματα κορωνοϊού ανάμεσα στο προσωπικό”.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Μαθητές, γονείς, εκπαιδευτικοί λένε όχι στις εξετάσεις

Ελεύθερη πρόσβαση σε όλους τους μαθητές/ριες στα ΑΕΙ, ΤΕΙ διεκδικεί πρωτοβουλία γονέων και εκπαιδευτικών με καμπάνια υπογραφών. Την καμπάνια στηρίζει και το Δίκτυο Εκπαιδευτικών “Η Τάξη μας”.

Οι εκπαιδευτικοί της “Τάξης μας” οργανώνουν **διαδικτυακή σύσκεψη** του **Σάββατο 11/4**, στις **5μμ** (τηλ. επικ. για συμμετοχή στη σύσκεψη 6987017070), για την οργάνωση της καμπάνιας για ελεύθερη πρόσβαση αλλά και όλων των ζητημάτων που έχει ανοίξει η πανδημία στον κλάδο, όπως το μέτρο της τηλεκαπαίδευσης κλπ.

Το κείμενο στο οποίο μαζεύονται οι υπογραφές μπορείτε να βρείτε εδώ tinyurl.com/webwzg3 και αναφέρει:

“Τα παιδιά μας, μαθήτριες και μαθητές της Γ Λυκείου, μετά την αιφνίδια διακοπή της εκπαιδευτικής διαδικασίας, όπως όλοι μας, διακατέχονται αυτή την περίοδο από φόβο και ανησυχία, για τους ίδιους, τους δικούς τους, τους φίλους και τις φίλες τους, για όλο το λαό. Πολλές οικογένειες αντιμετωπίζουν καταστά-

Η τάξη μας

σεις ασθένειας στο ίδιο τους το σπίτι και πολλά οικονομικά προβλήματα, από την αναστολή οικονομικών δραστηριοτήτων και τις απολύσεις που προστέθηκαν στα ήδη υπάρχοντα προβλήματα της ανεργίας και ανασφάλειας.

Κυρία Υπουργέ, κυρία Υφυπουργέ, οι μαθητές και μαθήτριες της Γ' Λυκείου δεν αντέχουν άλλο την ψυχολογική πίεση που υφίστανται αυτοί και οι οικογένειες τους, όταν στο άγχος των εξετάσεων, προστέθηκε και ο φόβος της ασθένειας ή του θανάτου. Συνθλίβονται καθημερινά από την αβεβαιότητα και το μαρτύριο της αναμονής, καθώς δεν υπάρχει συγκεκριμένος χρονικός ορίζοντας του τέλους του Γολγοθά τους.

Ως γονείς, ζητάμε η πολιτεία να επιδείξει την αναγκαία πρόνοια ώστε να απαλλάξει τα παιδιά

μας και τις οικογένειες τους από το δυσβάσταχτο ψυχολογικό, συναισθηματικό και οικονομικό βάρος.

Γνωρίζουμε ότι και στο παρελθόν, σε πε-

ριπτώσεις φυσικών ή άλλων καταστροφών (π.χ. Πυρκαγιά στο Μάτι, σεισμός στην Κεφαλλονιά, πλημμύρες στη Δυτική Αττική) η πολιτεία κρίνοντας με γνώμονα τις ειδικές συνθήκες που προέκυψαν, πήρε μέτρα ενίσχυσης των μαθητών, μαθητριών των πληγέντων περιοχών (απαλλαγή από προαγωγικές και απολυτήριες εξετάσεις, ειδικό ποσοστό θέσεων στα ΑΕΙ).

Σήμερα, όλες οι οικογένειες στη χώρα μας είναι κάτω από πρωτόγνωρες ειδικές καταστάσεις.

Ζητούμε: Ελεύθερη πρόσβαση των μαθητών, μαθητριών στα ΑΕΙ και ΤΕΙ της χώρας. Οικονομική στήριξη των οικογενειών που έχουν ή θα έχουν παιδιά που σπουδάζουν εκτός του τόπου διαμονής της οικογένειας τους”.

Νίκη εκπαιδευτικών στα ιδιωτικά

Με νίκη για τους εργαζόμενους της Ιονίου Σχολής, έληξε η πολυήμερη απεργία καθώς πέτυχαν την ικανοποίηση των αιτημάτων τους. Ο εργοδότης είχε καταβάλει μόλις ένα ελάχιστο ποσό από το μισθό του Μαρτίου και πίεζε για ένταξη των εργαζομένων στην Εργάνη στο μηχανισμό που προβλέπεται για όσους ανεστάλησαν οι συμβάσεις τους λόγω κορονοϊού, παρότι οι εκπαιδευτικοί εργάζονταν σε πλήρες πρόγραμμα από την πρώτη μέρα.

Οι εκπαιδευτικοί έκαναν τηλεσυνέλευση και ομόφωνα αποφάσισαν αποχή από τα τηλεμαθήματα. “Οι υπολογιστές θα ανοίξουν όταν καταβληθεί όλος ο μισθός μας” απάντησαν στις πιέσεις της ιδιοκτησίας και έμειναν ενωμένοι μέχρι που ικανοποιήθηκαν τα αιτήματά τους. Η αποχή ήταν σχεδόν καθολική φτάνοντας το 90% συμμετοχή. Τελικά οι εκπαιδευτικοί έχοντας και τη στήριξη της **ΟΙΕΛΕ** και του **ΣΙΕΛ Αθήνας**, αλλά και τη συμπαράσταση μιας σειράς σωματείων, ανάγκασαν σε υποχώρηση την εργοδοσία τόσο σχετικά με την εικονική αναστολή λειτουργίας, όσο και με την καταβολή των δεδουλευμένων.

Από τη Δευτέρα 6/4, ξεκίνησε η μάχη στα Εκπαιδευτήρια **Νέα Γενιά Ζηρίδη**. Εμπνευσμένοι από τον νικηφόρο αγώνα των συναδέλφων τους οι εκπαιδευτικοί του Ζηρίδη, ξεκίνησαν αποχή από τα τηλεμαθήματα. Και εκεί, η εργοδοσία τους ζητάει να δουλεύουν κανονικά παραδίδοντας μαθήματα εξ αποστάσεως και μάλιστα αμισθί, καθώς την ίδια ώρα έχει αναστείλει τη λειτουργία του σχολείου κι έχει εντάξει τους εργαζόμενους στην Εργάνη. Παράλληλα τους χρωστάει και το μεγαλύτερο μέρος του μισθού του Μάρτη. Οι εκπαιδευτικοί του Ζηρίδη διεκδικούν “την ανάκληση της αναστολής λειτουργίας του σχολείου και την ακύρωση της ένταξης των εκπαιδευτικών στο ΠΣ ΕΡΓΑΝΗ, την άμεση καταβολή του συνόλου της μισθοδοσίας του Μαρτίου και τη γραπτή δέσμευση της διοίκησης ότι η μισθοδοσία των εκπαιδευτικών θα συνεχίσει να γίνεται με βάση την ισχύουσα νομοθεσία”.

Σύμφωνα με καταγγελίες, τα δύο αυτά σχολεία δεν αποτελούν εξαίρεση. “Ήδη δεκαεπτά ιδιωτικά σχολεία εισήγαγαν παρόμοιους εκπαιδευτικούς τους στο καθεστώς των 800 ευρώ δηλαδή 530 το

μήνα, λιγότερο από τον κατώτατο μισθό ενώ άλλα επτά, αναγκάστηκαν να «παγώσουν» την παράνομη απόφασή τους” σημειώνει το **Ενωτικό Αγωνιστικό Ψηφοδέλτιο Παρεμβάσεων**, που δραστηριοποιείται συνδικαλιστικά στον κλάδο.

Όπως δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Θανάσης Διαβολάκης**, μέλος του **Δ.Σ** της **ΟΙΕΛΕ**:

“Από όταν έκλεισαν τα σχολεία, σχεδόν σε όλα τα ιδιωτικά ξεκίνησε τηλεκαπαίδευση. Σε πολλά ιδ. σχολεία άρχισαν και οι πιέσεις στους εκπαιδευτικούς να μπουν στην Εργάνη, ενώ παράλληλα θα δουλεύουν κανονικά με τη-λεργασία, την ίδια στιγμή που το σχολείο θα έχει δηλώσει διακοπή λειτουργίας. Με λίγα λόγια οι εκπαιδευτικοί να πληρώνονται με κρατικά λεφτά και κουτσουρεμένα – 530 ευρώ το μήνα – κι ο εργοδότης να εισπράτει κανονικά τα δίδακτρα από τους γονείς, γλιτώνοντας και τη μισθοδοσία των εργαζομένων του, τις ασφαλιστικές εισφορές τους κλπ.

Είναι σκανδαλώδες και έχει προκαλέσει μεγάλες αντιδράσεις στους εκπαιδευτικούς, που έφτασαν να εκφραστούν και με απεργία σε δύο σχολεία. Στην Ιόνιο Σχολή αναγκάστηκε η εργοδοσία σε υποχώρηση μετά από 5 ημέρες απεργίας. Όχι μόνο έκανε πίσω στην αναστολή λειτουργίας και την ένταξη των εκπαιδευτικών στην Εργάνη, αλλά αναγκάστηκε να πληρώσει και τα χρωστούμενα του Μάρτη. Τώρα ξεκίνησε και απεργία στη Νέα Γενιά Ζηρίδη για τους ίδιους λόγους.

Για εμάς αυτό που κάνουν οι εργοδότες του κλάδου είναι παράνομο, ανηθικό και κλοπή της κρατικής επιχορήγησης. Ακόμα χειρότερη είναι η κατάσταση στα φρονιστήρια μέσης εκπαίδευσης όπου οι εργαζόμενοι δουλεύουν με μεγαλύτερη επισφάλεια από τους εκπαιδευτικούς των ιδ.σχολείων, με συμβάσεις ορισμένου χρόνου και είναι πιο ευάλωτοι σε αντίστοιχες πιέσεις. Στον αέρα τελείως είναι και οι συνάδελφοι των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων που εργάζονται αδήλωτοι, χωρίς διοριστήριο. Είναι τεράστιες οι ευθύνες του Υπουργείου Παιδείας, που με τη σιωπή του και την ασάφειά του, έδωσε τη δυνατότητα στους εργοδότες να παίζουν αυτά τα παιχνίδια”.

Σ.Μ.

ΓΕΝΙΚΗ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ

Δεν πέρασε η απόπειρα της εταιρίας ταχυμεταφορών “Γενική Ταχυδρομική” στο Ηράκλειο Κρήτης να επιβάλει στους διανομείς της εργασία την Κυριακή.

Όπως αναφέρει η ενημέρωση που έφτασε στην Εργατική Αλληλεγγύη:

“Η εταιρεία ταχυμεταφορών **Γενική Ταχυδρομική** στο **Ηράκλειο Κρήτης**, ανακοίνωσε στους διανομείς που εργάζονται εκεί ότι πλέον είναι υποχρεωμένοι να δουλέψουν και Κυριακή, για να παραδώσουν στα σπίτια των πελατών τον μεγάλο όγκο δεμάτων, που έχουν δημιουργήσει το αδιαχώρητο στο κεντρικό κατάστημα της εταιρείας. Η ανακοίνωση αυτή, έγινε μετά από καταγγελία πελάτη της εταιρείας σε τοπικό ηλεκτρονικό μέσο ενημέρωσης, αλλά και τις έντονες διαμαρτυρίες δεκάδων άλλων πελατών που απαιτούσαν την άμεση παράδοση των παραγγελιών τους στα σπίτια τους... Οι εργαζόμενοι διανομείς της εταιρείας αρνήθηκαν να υπακούσουν στην εντολή των εργοδοτών και έτσι την Κυριακή δεν πρόκειται να δουλέψει κανείς!”

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Συγκέντρωση έξω από το Υπουργείο Εργασίας πραγματοποιήσαν την **Πέμπτη 2 Απρίλη**, οι **Επιτροπές Αγώνα Επισημιόνων καταγγέλλοντας την κυβερνητική απάτη εις βάρος τους**.

Η κυβέρνηση αρχικά υποσχέθηκε το επίδομα των 800 ευρώ και στη συνέχεια εξαίρεσε τους ελεύθερους επαγγελματίες των επιστημονικών κλάδων. Στην κινητοποίηση συμμετείχε και το αγωνιστικό σχήμα των δικηγόρων **Εναλλακτική Παρέμβαση – Δικηγορική Ανατροπή**. “Συμμετείχαμε στην παράσταση στο Υπουργείο Εργασίας για να απαιτήσουμε τη συμπερίληψη των δικηγόρων στο επίδομα των 800 ευρώ και όλο το πλαίσιο των αιτημάτων που έχουν εξαγγείλει οι Δικηγορικοί Σύλλογοι. Τη στιγμή που τα δικαστήρια έχουν κλείσει και υπάρχει απαγόρευση κυκλοφορίας των πελατών μας που δεν μπορούν καν να έρθουν στα γραφεία μας, είναι εμπαιγμός η εξαίρεσή μας, αν και ο Μητσοτάκης είχε εξαγγείλει το επίδομα για όλους τους ελεύθερους επαγγελματίες” δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη, ο **Θανάσης Καμπαγιάννης**, εκλεγμένος στο **Δ.Σ** του **Δικηγορικού Συλλόγου Αθήνας** με την Εναλλακτική Παρέμβαση – Δικηγορική Ανατροπή.

Πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 2 Απρίλη το απόγευμα η διαδυνκτιακή εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ με θέμα "Εκκενώστε τα κάμπ, σπίτια για τους πρόσφυγες", προαναγγέλλοντας εκδηλώσεις και δράσεις αλληλεγγύης στους πρόσφυγες τη Μεγάλη Εβδομάδα. Την εκδήλωση συντόνισε η Αφροδίτη Φράγκου που άνοιξε τη συζήτηση ξεκινώντας από τα πρωινά θλιβερά νέα για τα 20 κρούσματα κορονοϊού στο στρατόπεδο της Ριτσώνας και τον λόγο πήραν για σύντομες παρεμβάσεις οι: Γιώργος Τσιάκαλος, πανεπιστημιακός, Δέσποινα Σπανούδη, «κείμενο υπογραφών εκκενώστε τα κάμπ», Κώστας Καταραχιάς, γιατρός - Πρόεδρος συλλόγου εργαζόμενων νοσοκομείου Άγιος Σάββας, η Μαρία Ντάσιου, γιατρός ΕΟΠΥΥ, Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ, Τζαβέντ Ασλάμ, Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος "η Ενότητα", Τζοχόβα, επιτροπές προσφύγων από τα κάμπ. Ακολουθούν κάποια σημεία από τις παρεμβάσεις τους.

Γιώργος Τσιάκαλος

«Εγκληματική ενέργεια ενάντια σε όλη την κοινωνία»

Οι υπεύθυνοι για τη μετανάστευση αλλά και γενικώς για την καταπολέμηση της πανδημίας είχαν να πάρουν υπόψη τους όλες εκείνες τις προειδοποιήσεις που είχανε από διεθνείς οργανισμούς και από επιστημονικές οργανώσεις και έλεγαν ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα θα είναι αν τυχόν εμφανιστεί ο κορονοϊός μέσα στα κέντρα κράτησης και τα κέντρα φιλοξενίας των προσφύγων. Αυτό όχι μόνο για την Ελλάδα αλλά για όλες τις χώρες. Για την Ελλάδα υπήρχε ιδιαίτερη προειδοποίηση από το ευρωκοινοβούλιο, από επιστημονικές οργανώσεις που έλεγαν φροντίστε να φύγουν οι πρόσφυγες από τα κάμπ στα νησιά.

Η κυβέρνηση δεν το έκανε. Όποιος πιστεύει ότι αν εμφανιστεί ο κορονοϊός μέσα σε κέντρο προσφύγων θα παραμείνει μόνον εκεί, κάνει ένα πολύ μεγάλο λάθος. Από εκεί μπορεί εύκολα να υπάρξει εξάπλωση σε όλο τον πληθυσμό χωρίς να φταίνε οι πρόσφυγες. Από τους ανθρώπους που θα έρχονται σε επαφή μαζί τους, είτε είναι γιατροί είτε είναι αστυνομικοί είτε είναι αυτοί που κάνουν καταγραφές κλπ.

Η κυβέρνησή δεν τα πήρε υπόψη της αυτά τα πράγματα. Μέχρι σήμερα δεν έχει κάνει απολύτως τίποτε. Ανησυχώ. Δεν ανησυχώ μόνο για τους πρόσφυγες. Ανησυχώ για όλους κυρίως εκείνους που δεν καταλαβαίνουν ότι η απανθρωπιά σε ένα τέτοιο πεδίο, σε ένα συγκεκριμένο χώρο, σε εποχές πανδημίας είναι στην πραγματικότητα μια εγκληματική ενέργεια ενάντια σε ολόκληρη την κοινωνία.

Αλληλεγγύη στους πρόσφυγες

Μαρία Ντάσιου

«Η πανδημία δεν σταματάει με φράχτες»

Μετά από την είδηση για τα κρούσματα στο στρατόπεδο της Ριτσώνας οι δράσεις μας πρέπει να γίνουν πιο συντονισμένες και πιο έντονες. Εδώ και καιρό προβλέπαμε και ενημεώναμε ότι σε περίπτωση που εμφανιστεί το πρώτο κρούσμα σε στρατόπεδο το ενδεχόμενο γρήγορης εξάπλωσης είναι όλο και μεγαλύτερο. Συντρέχουν πολλοί λόγοι. Ο ένας λόγος είναι ο συνωστισμός, Ο δεύτερος λόγος είναι ότι οι κανόνες υγιεινής είναι ανύπαρκτες. Όχι επειδή φταίνε οι πρόσφυγες αλλά επειδή οι δομές είναι έτσι φτιαγμένες ώστε να μην καλύπτονται αυτές οι ανάγκες.

Ο ΠΟΥ έβγαλε μια ανακοίνωση πρόσφατα που λέει ότι όλοι οι πρόσφυγες πρέπει να μεταφερθούν σε οικίες ή σε ξενοδοχεία, να έχουν δυνατότητα άμεσης πρόσβασης στα νοσοκομεία που σημαίνει χορήγηση ΑΜΚΑ και παροχές όχι μόνο σε αυτούς που έχουν ταυτοποιηθεί και ζητήσει άσυλο αλλά σε όλους. Ο λόγος είναι απλός: Η προστασία και των προσφύγων και των υπολοίπων καθώς η πανδημία δεν σταματάει σε σύνορα και φράχτες. Χρειάζεται άμεσα να ανοίξουν τα στρατόπεδα.

Κώστας Καταραχιάς

«Οι υγειονομικοί στην πρώτη γραμμή της μάχης – και ενάντια στο ρατσισμό»

Στις 7 του Απρίλη, στα προαύλια των νοσοκομείων σε όλη την Ελλάδα, στη μεγάλη πανυγειονομική κινητοποίηση θα είμαστε στην πρώτη γραμμή της μάχης απαιτώντας άμεσα προσλήψεις, υλικοτεχνικό εξοπλισμό και την χρηματοδότηση που χρειάζονται τα νοσοκομεία για να αντιμετωπίσουμε την επιδημία. Και όχι μόνο.

Οι υγειονομικοί είμαστε και στην πρώτη γραμμή της μάχης ενάντια στο ρατσισμό -ακόμη περισσότερο τώρα γιατί είναι κρίσιμο. Τα

σωματεία μας και η ΟΕΝΓΕ έχουν βγάλει ανακοινώσεις ότι πρέπει να ανοίξουν τα στρατόπεδα και οι πρόσφυγες να πάνε στις πόλεις.

Αυτή είναι η ατζέντα που πρέπει να επιβάλουμε σαν εργατικό κίνημα. Η ρατσιστική πολιτική δεν χτυπάει μόνο τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, μας χτυπάει όλους. Δεν δεχόμαστε ότι περισσεύει κανείς.

Τζαβέντ Ασλάμ

«35 άνθρωποι σε ένα κρατητήριο»

Χθες μίλησα με έναν άνθρωπο που βρίσκεται στο αστυνομικό τμήμα Κολωνού, 30-35 άτομα μέσα σε ένα δωμάτιο. Για ποια «δύο μέτρα απόσταση ασφαλείας» μιλάνε ότι πρέπει να υπάρχουν λόγω κορονοϊού; Ένας άνθρωπος ο **Μοχάμεντ Ικμπάλ** στο αστυνομικό τμήμα στον Κολωνό είχε σοβαρό πρόβλημα υγείας και δεν τον πήγαν

ούτε στο νοσοκομείο- αντί να πάει σε νοσοκομείο μεταφέρθηκε στην Αμυγδαλέζα.

Η Πακιστανική Κοινότητα, η ΚΕΕΡΦΑ, ζητάμε να κλείσουν τώρα αυτά τα κέντρα κράτησης και τα στρατόπεδα, να ελευθερώσουν τα άτομα που κρατούνται μέσα στα αστυνομικά τμήματα, 30, 40 μαζί σε ένα δωμάτιο. Να εξετάσουν γιατροί όσους χρειάζεται, όλοι έχουν δικαίωμα στη ζωή με αξιοπρέπεια.

Δέσποινα Σπανούδη

«Άμεση εκκένωση των καμπ»

Είμαστε μια ομάδα ανθρώπων που αναλάβαμε την πρωτοβουλία με αφορμή την πανδημία να φτιάξουμε μια πλατφόρμα και ένα ψήφισμα συγκεντρώνοντας υπογραφές και ζητώντας την εκκένωση των ΚΥΤ στα νησιά. Μας απασχολεί

πέρα πολύ αυτό που εξελίσσεται -ενώ σε όλη την Ευρώπη και στον υπόλοιπο κόσμο έχει γίνει κατανοητό ότι στα νησιά κινδυνεύουν να πεθάνουν χιλιάδες άνθρωποι- στην Ελλάδα η δημόσια συζήτηση είναι

πέρα πολύ περιορισμένη. Ο κόσμος μοιάζει να έχει παγώσει γύρω από το θέμα.

Προσπαθούμε να στρέψουμε τη δημόσια συζήτηση στη διεκδίκηση της άμεσης εκκένωσης των camp. Το σχέδιο είναι εφιαλτικό να κλείσουν τα camp και να αφήσουν αυτόν τον κόσμο εγκλωβισμένο σε μια κατάσταση που δεν μπορεί να τηρηθεί καμιά συνθήκη προφύλαξης και μέτρων υγιεινής. Η λύση για εμάς είναι να μεταφερθεί όλος αυτός ο κόσμος στην ενδοχώρα εκεί που υπάρχουν πάρα πολλά άδεια τουριστικά καταλύματα που θα μπορούσαν να φιλοξενήσουν αυτόν τον κόσμο.

Τζοχόβα

«Μόνο όλοι μαζί α νικήσουμε την επιδημία»

Είμαστε αντιμέτωποι με μια απειλή που αφορά όλο τον κόσμο, όλο τον πλανήτη, την επιδημία του κορονοϊού. Ζητάμε από την ελληνική κυβέρνηση, την Ευρωπαϊκή Ένωση, την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες να πάρουν μέτρα τώρα γιατί ο κορονοϊός μπαίνει μέσα στα στρατόπεδα. Στην Κόρινθο όλοι πάνε στο ίδιο μέρος για να φάνε, ζούνε 20 άτομα μαζί στο ίδιο δωμάτιο.

Μην κάνετε διακρίσεις, δώστε χαρτιά και δικαιώματα στους πρόσφυγες, τους αιτούντες άσυλου, τους μετανάστες. Για να μπορούμε να παλέψουμε και εμείς μαζί σας την επιδημία.

Πέτρος Κωνσταντίνου

«Πάσχα αλληλεγγύης»

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη και οι κυβερνήσεις της ΕΕ και του πλανήτη παίζουν κορώνα γράμματα τις ζωές εκατομμυρίων ανθρώπων. Την ίδια ώρα κλείνουν τα σύνορα στους πρόσφυγες, στους κατατρεγμένους. Και έρχονται τώρα, μετά από τα 20 κρούσματα στη Ριτσώνα, να επιμένουν στην ίδια φονική πολιτική, να μαντρώσουν τους πρόσφυγες «για το καλό τους».

Απαιτούμε να μεταφερθούν όλοι από τα νησιά στην ενδοχώρα. Να μεταφερθούν όλοι και όλες μέσα σε σπίτια γιατί το «μένουμε όλοι σπίτι» χωρίς να δίνεις σπίτι είναι υποκρισία, είναι απάτη.

Δεν θα σιωπήσουμε. Συντονιζόμαστε διεθνώς με ένα ολόκληρο κίνημα που λέει «evacuate Moria, evacuate camps» και απαιτεί από την ΕΕ να εγκαταλείψει τις πολιτικές της ρατσιστικής Ευρώπης-Φρούριο, να πάρει τα ασυνόδευτα παιδιά, να αφήσει όλους τους πρόσφυγες να μετακινηθούν. Παλεύουμε μαζί με όλο αυτό το κίνημα ενάντια στους πολιτικές που ανοίγουν το δρόμο στους φασίστες. Στον Κασιδιάρη, που λέει σήμερα εν μέσω πανδημίας να μην ανοίξει ο δήμος Αθήνας δομή για τους άστεγους γιατί μπορεί να μπουν μέσα και μετανάστες!

Θα είμαστε μαζί με τους νοσοκομειακούς στις 7 Απρίλη και θα συνεχίσουμε. Αυτό το Πάσχα θα είναι ένα Πάσχα αλληλεγγύης για τους πρόσφυγες στα κάμπ. Θα γίνουν επισκέψεις από τη δική μας μεριά και καλούμε όλες-όλους τους αλληλέγγυους να στηρίξουν. Να πάμε εκεί προσφέροντας στήριξη αλλά και για να γίνουμε η φωνή αυτών που απαιτούν και αυτοί να ζήσουν. Στις **14 Απρίλη** θα υπάρχει μια κεντρική εκδήλωση στο **Σύνταγμα**. Και θέλουμε να την οργανώσουμε με όλες τις άλλες κινήσεις που κινούνται ζητώντας την εκκένωση των camps. Μεγάλη Πέμπτη, Παρασκευή και Σάββατο θα βρεθούμε έξω από τα ίδια τα κάμπς για να δηλώσουμε την αλληλεγγύη μας.

Γ.Π.

Δράση μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ

Μέρα τη μέρα, όλο και πιο δραματική εξελίσσεται η κατάσταση των προσφύγων και των μεταναστών στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Όλο και πιο επίκαιρη γίνεται η στήριξη της καμπάνιας υπογραφών με αίτημα: 'Κλείστε τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, επίταξη ξενοδοχείων-σπιτιών για τους πρόσφυγες τώρα'*

Μέσα στην προηγούμενη βδομάδα, 23 πρόσφυγες βρέθηκαν θετικοί στον κορονοϊό στη **Ριτσώνα** και στην "παλιά" ανοιχτή δομή στο στρατόπεδο της **Μαλακάσας**. Η κυβέρνηση επέβαλε και στις δύο περιπτώσεις απαγόρευση εξόδου μαντρώνοντας τους πρόσφυγες και στέλνοντας MAT και δυνάμεις της ΕΛΑΣ.

Στο Κέντρο Κράτησης μεταναστών στο **Παρανέστι** της Δράμα μια μεγάλη ομάδα κρατουμένων ξεκίνησε διαμαρτυρία και απεργία πείνας για το άθλιο φαγητό με την κυβέρνηση να στέλ-

Άστεγοι νεοαφικθέντες πρόσφυγες στη Λέσβο. Φωτό: Ι. Αποστολόπουλος

νει τα MAT να χτυπάνε με γκλομπ ενώ χρησιμοποίησαν και "ρεύμα" όπως χαρακτηριστικά καταγγέλλουν οι μετανάστες.

«Σε σκηνές χωρίς θέρμανση με μηδενικές θερμοκρασίες το βράδυ, χωρίς ζεστό νερό, έχουν φέρει πρόσφυγες και μετανάστες, ανάμεσά τους 50 παιδιά από βρέφη ενός μήνα έως 14χρονα παιδιά, και ασυνόδευτα. Είναι δύο χιλιόμετρα από το

χωριό μας, σ' ένα σημείο που δεν βάζουμε ούτε τα ζώα μας. Σε μια ρεματιά. Δε μπορεί να ζήσει άνθρωπος εκεί» καταγγέλλει ο **κοινotάρχης Προμαχώνα**, για το κλειστό κέντρο κράτησης προσφύγων κοντά στο **Ρούπελ**. Την ίδια στιγμή στη **Λέσβο** πάνω από 150 πρόσφυγες που είχαν φθάσει με βάρκες στο νησί τις τελευταίες μέρες παρέμεναν εκεί που βγήκαν εγκαταλεειμμένοι και φρουρούμενοι από την αστυνομία καθώς κυβέρνηση και δήμοι του νησιού δεν τους εξασφάλιζαν ούτε ένα μέρος για να μείνουν.

Στο **Αστυνομικό Τμήμα Περιστερίου** όπου μετανάστες απεργοί πείνας στοιβάζονται 14 άτομα σε ένα κελί, επίσκεψη αλληλεγγύης πραγματοποίησαν την περασμένη Κυριακή ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της **Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος "Η Ενότητα"**, η **Ευγενία Κουνιάκη**, δικηγόρος, η **Μαρία Ντάσιου** γιατρός (εντόπισε μάλιστα ασθενή με ηπατίτιδα ανάμεσα στους κρατούμενους!) και ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ.

* Υπογράψτε εδώ: (https://secure.avaaz.org/el/community_petitions/kyvernisi_voyli_dimoi_eyropaiki_enosi_kleiste_ta_stratopeda_sygkentrosis_epitaxi_xenodoheionsp)

Σήμα κινδύνου στα Γηροκομεία

«Ο στρατός, κατά τη διάρκεια ορισμένων επισκέψεων στα Γηροκομεία, είδε ηλικιωμένους τελείως εγκαταλελειμμένους, ακόμη και πεθαμένους πάνω στα κρεβάτια τους μερικές φορές».

Αυτή η φράση, της **υπουργού Άμυνας της Ισπανίας**, συνοψίζει σε λίγες λέξεις πως ο «Ευρωπαϊκός Πολιτισμός» αντιμετωπίζει τους ηλικιωμένους του. Στο **Ισπανικό κράτος** μόνο στην περιφέρεια της Μαδρίτης μέχρι τις 27 Μαρτίου είχαν μολυνθεί σχεδόν 6.300 τρόφιμοι οίκων ευγηρίας κι είχαν πεθάνει 885 σε ένα σύνολο περίπου 2400 θυμάτων. Σε πολλά από αυτά οι εργαζόμενοι έχοντας ήδη νοσήσει μαζικά δεν βρίσκονταν καν εκεί.

Στη **Γαλλία** μέχρι τις 4 Απρίλη από ένα σύνολο 7560 νεκρών, οι 2028 είχαν πεθάνει σε γηροκομεία! Η κατάσταση παρόμοια και στην **Ιταλία**, όπου οι ηλικιωμένοι που πέθαιναν στα γηροκομεία ή στο σπίτι πολλές φορές δεν καταμετρούνταν καν στα επίσημα θύματα του κορονοϊού.

«Τα γηροκομεία όταν δεν τηρούνται τα μέτρα υγιεινής και οι κανόνες προστασίας, δύο και τρεις φορές πιο αυστηρά, θα γίνουν οι αδύναμοι κρίκοι στη μάχη με τον ιό» δήλωσε ο κ. **Τσιόδρας** μιλώντας σχετικά με την Ελλάδα. Όμως όπως δήλωσε στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, ο πρόεδρος της **Πανελλήνιας Ένωσης Μονάδων Φροντίδας Ηλικιωμένων, Στέλιος Προσαλίκας** επειδή «έγινε επίταξη των υλικών για να χρησιμοποιούνται κατά προτεραιότητα από τα νοσοκομεία» δεν μπορούν να βρουν προμήθειες για τα ιδρύματα.

Όπως αναφέρει στην ανακοίνωσή της η **Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας**, που στις 3 Απρίλη πραγματοποίησε διαμαρτυρία έξω από το **Γηροκομείο Αθήνας**:

«Η έκκληση για βοήθεια, που απεύθυνε η διοίκηση του ιδρύματος ζητώντας αντισηπτικά, μάσκες, πετρέλαιο, πάνες, σεντόνια και καθαριστικά, είναι η ατράνταχτη απόδειξη της απόλυτης αποτυχίας λειτουργίας μιας πολύτιμης δομής προς όφελος των τροφίμων της και της κοινωνίας... Καλούμε τα σωματεία, τους πολιτιστικούς συλλόγους και τους φορείς της περιοχής να διεκδικήσουν την κρατικοποίηση του Γηροκομείου της Αθήνας κάτω από τον έλεγχο των εργαζόμενων ΤΩΡΑ, πριν είναι πολύ αργά... Είναι αδιανόητο η φροντίδα της τρίτης ηλικίας να μένει στα χέρια των ιδίων 'φιλανθρωπικών ιδρυμάτων' που την οδήγησαν στην συρρίκνωση και την υποβάθμιση».

Στο Γηροκομείο Αθήνας χρειάστηκε πλήθος καταγγελιών και διαμαρτυριές ώστε δύο μέρες μετά ο ΕΟΔΥ να κάνει το αυτονόητο, να στείλει δηλαδή ένα συνεργείο για να κάνει τεστ, χωρίς ευτυχώς να αναφερθεί κάποιο κρούσμα. Τι γίνεται όμως με τις 30 χιλιάδες ηλικιωμένους που διαμένουν σε 200 περίπου μονάδες σε όλη την Ελλάδα;

Μετά την απαγόρευση του κολυμπιού και του ψαρέματος σε όλες τις παραλίες της χώρας αρχές Απρίλη για την αντιμετώπιση της επιδημίας(!) σε νέα σκλήρυνση των μέτρων μετακίνησης των πολιτών ετοιμάζεται να προχωρήσει η κυβέρνηση (με πλαφόν 2 καθημερινών μετακινήσεων τη μέρα, περιορισμό της έγγραφης βεβαίωσης μόνο στους ηλικιωμένους κ.α) επειδή τάχα φοβάται «μαζική έξοδο» από τις πόλεις στα χωριά το Πάσχα.

Και ενώ η κυβέρνηση δίνει τάχα όλες της τις δυνάμεις για να νικήσει την επιδημία σε θάλασσες και βουνά στην πράξη δεν κάνει παρά ελάχιστα για να αντιμετωπίσει την κατάσταση στους χώρους όπου πραγματικά απειλούνται να εξελιχθούν σε «υγειονομικές βόμβες» :

- Ο ανεπαρκής υλικοτεχνικός εξοπλισμός και η έλλειψη масκών, γαντιών, αντισηπτικών που καταγγέλλουν με κάθε τρόπο οι εργαζόμενοι στην Υγεία απειλεί να μετατρέψει τα ίδια τα **νοσοκομεία** σε υγειονομική βόμβα για χιλιάδες ασθενείς άλλων νοσημάτων, επισκέπτες και βέβαια το ίδιο το προσωπικό –αχρηστεύοντας μερικώς ή εξ ολοκλήρου ολόκληρα νοσοκομεία και Κέντρα Υγείας. Το είδαμε να συμβαίνει στην Καστοριά αλλά και στο Κέντρο Υγείας Εχίνου που έκλεισε μέχρι τις 5 Απρίλη.

- Με τα στρατόπεδα της Ριτσώνας και της Μαλακάσας να έχουν ήδη τα πρώτα κρούσματα, η απειλή η επιδημία να απλωθεί μέσα στα **στρατόπεδα συγκέντρωσης** και τις κάθε είδους «δομές» όπου ζουν δεκάδες χιλιάδες πρόσφυγες συνωστισμένοι κάτω από τις πιο άθλιες συνθήκες υγιεινής και διαβίωσης, είναι ένα από τα χειρότερα σενάρια που η κυβέρνηση τάχα αντιμετωπίζει με την πολιτική του μαντρώματος.

- Οι **χώροι εργασίας** που συνεχίζουν να λειτουργούν χωρίς καθόλου ή με ελάχιστα μέτρα ασφαλείας, είναι ίσως ο πιο βασικός τρόπος μετάδοσης της επιδημίας - και είναι η πλειοψηφία παρά το κλείσιμο μαζικών χώρων όπως αυτοί της εκπαίδευσης, των εμπορικών μαγαζιών, των ξενοδοχείων και του επισιτισμού. Είτε είναι χώροι που λειτουργούν γιατί αφορούν στην αντιμετώπιση της πανδημίας: Νοσοκο-

Υγειονομική βόμβα είναι η κυβέρνηση

μεία, ιδιωτικές κλινικές, δήμοι, φαρμακευτικές, σούπερ μάρκετ, ντελίβερι, συγκοινωνίες, βενζινάδικα κ.α. Είτε είναι χώροι που δεν αφορούν άμεσα στην πανδημία: Εργοστάσια και βιοτεχνίες κάθε είδους, μεταφορικές εταιρίες, εταιρίες καθαρισμού, διυλιστήρια, τράπεζες, λιμάνια, εμπορικά πλοία, ιδιωτικές εταιρίες τηλεφωνίας, εταιρίες ενέργειας και ύδρευσης, κατασκευαστικές, οικοδομικές, αστυνομία, στρατιωτικοί, εφορίες και άλλες δημόσιες υπηρεσίες.

Χαρακτηριστική από αυτήν την άποψη ήταν η περίπτωση του 52χρονου εργάτη χημικής βιομηχανίας (στην οποία εργάζονται 400 άτομα) στη Σίνδο που έχασε άδικα τη ζωή του από κορονοϊό που κόλλησε στο εργοστάσιο – το οποίο όπως κατήγγειλε το ΕΚΘ συνέχιζε να λειτουργεί παρά τα κρούσματα. Και βέβαια η περίπτωση των 119 κρουσμάτων, ναυτεργατών και εργατών από 13 χώρες που επέβαιναν στο πλοίο **Ελευθέριος Βενιζέλος** προκειμένου να φτάσουν στο Κάντιθ της Ισπανίας για να πραγματοποιήσουν εργασίες σε κρουαζιερόπλοιο.

- Οι **εργάτες γης** είναι ακόμη μια κατηγορία εργαζομένων που αφορά στην αγροτική παραγωγή, στη συντριπτική τους πλειοψηφία μετανάστες, που όχι μόνο εργάζονται αλλά και κοιμούνται ο ένας δίπλα στον άλλο. Όπως αναφέρει ο οργανισμός **Manolada Watch** στην έκθεσή του για το μήνα Μάρτιο, μόνο στη Μανωλάδα, «υπάρχουν περίπου 7.000 έως 10.000 εργάτες γης... Οι καταυλισμοί συνεχίζουν να είναι στην ίδια κατάσταση, δεν υπάρχει παροχή νερού και οι ανάγκες καλύπτονται από μικρές δεξαμενές. Σε κάθε μια παράγκα συνεχίζουν να διαμένουν από 10 έως 20 άτομα περίπου...»

- Δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι ζούνε μαζί σε λογής-λογής **ιδρύματα**. Σε 30.000 υπολογίζονται οι ηλικιωμένοι που ζουν σε **οίκους ευγηρίας** σε όλη της χώρα. Όπως

έχει δείξει η εμπειρία από τις άλλες χώρες της Ευρώπης είναι ένα από τα πιο αδύναμα σημεία που πρέπει να προστατευτούν αλλά σύμφωνα με τις καταγγελίες των εργαζομένων και των ιδίων των ιδιοκτητών τους αυτή τη στιγμή δεν μπορούν να εξασφαλίσουν καν γάντια και μάσκες. Να σημειώσουμε ότι πάνω από 10.000 είναι οι ασθενείς που νοσηλεύονται κάθε χρόνο μόνο στα δημόσια **ψυχιατρικά νοσοκομεία**. Και χιλιάδες είναι οι **άστεγοι**, που βρίσκουν καταφύγιο σε χώρους φιλοξενίας, Όπως το Ανοικτό Κέντρο Ημέρας Αστέγων στον Πειραιά, όπου φιλοξενοούνται 130 άτομα και παρουσιάστηκε κρούσμα κορονοϊού - με τον ΕΟΔΥ να καταφθάνει, ως συνήθως, εκ των υστέρων για έλεγχο.

- Οι **στρατώνες** όπου χιλιάδες φαντάροι κοιμούνται σε θαλάμους ο ένας δίπλα στον άλλο είναι ένας ακόμη προφανής χώρος που ο κορονοϊός έχει κάνει την εμφάνισή του με τουλάχιστον 20 καταγεγραμμένα κρούσματα. «Στο στρατόπεδο **Πετροχωρίου** στην Ξάνθη η κατάσταση είναι εκτός ελέγχου. Είμαστε πάνω από 400 έφεδροι στρατιώτες κλεισμένοι μέσα στο στρατόπεδο για αρκετές εβδομάδες, ενώ την ίδια στιγμή υπάρχουν επιβεβαιωμένα κρούσματα και στρατιώτες με ξεκάθαρα συμπτώματα COVID 19» καταγγέλλουν χαρακτηριστικά φαντάροι με επιστολή τους. Τεράστια η ευθύνη του ΥΠΕΘΑ που άφησε να μπει η ΕΣΣΟ του Μαρτίου στα στρατόπεδα και στη συνέχεια έχει μαντρώσει τους φαντάρους -αφήνοντας όμως τα στελέχη να μπαϊνοβγαίνουν.

- Οι περίπου 10.000 κρατούμενοι στις ασφυκτικά γεμάτες **φυλακές** όλης της χώρας και ένας ανυπολόγιστος αριθμός κρατουμένων «χωρίς χαρτιά» μεταναστών που στοιβάζονται στα **κρατητήρια** των ΑΤ είναι άλλη μια εγκληματική όψη της κυβερνητικής πολιτικής.

Γιώργος Πίπτας

Πανεργατικές διαστάσεις πήρε η ημέρα δράσης για την Υγεία στις 7 Απρίλη. Οι συγκεντρώσεις στις πύλες των νοσοκομείων που οργανώθηκαν από τους υγειονομικούς όλης της χώρας βρήκαν στήριξη σε ολόκληρο το εργατικό κίνημα.

Και πώς να μη βρουν όταν τα αιτήματα της κινητοποίησης είναι μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, πλήρης επίταξη των ιδιωτικών νοσοκομείων, μέσα ατομικής προστασίας για όλους τους υγειονομικούς. Όταν ακόμα και εν μέσω πανδημίας αυτά τα αιτήματα, που μπορούν να θωρακίσουν τη δημόσια Υγεία και να σώσουν ανθρώπινες ζωές, δεν έχουν ικανοποιηθεί. Αλλά αντίθετα βρίσκουν απέναντί τους μια κυβέρνηση που θωρακίζει τα αφεντικά και σώζει τα κέρδη τους, πουλώντας «εθνική προσπάθεια» και «ατομική ευθύνη».

Για όλους τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες που βλέπουν την κυβερνητική αδιαφορία για τη ζωή τους, που δέχονται τις κυβερνητικές και εργοδοτικές επιθέσεις σε όλα τα επίπεδα, αλλά και την απόπειρα να σταματήσει κάθε αντίδραση με όλα τα αυταρχικά μέτρα, άνοιγε το θέμα της απάντησης. Το κάλεσμα για την κινητοποίηση της 7 Απρίλη -από αυτούς μάλιστα που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της μάχης με τον κορονοϊό- έγινε ο τρόπος για να σπάσει η άθλια κυβερνητική προπαγάνδα ότι φροντίζει για την αντιμετώπιση της πανδημίας, το παράδειγμα για να ανοίξει ξανά ο δρόμος των κινητοποιήσεων.

Πρωτοβουλία από τα κάτω

Είναι πολύ σημαντικό ότι πρόκειται για μια πρωτοβουλία που ξεκίνησε από τα κάτω, από τις δυνάμεις του **Συντονιστικού των Νοσοκομείων**. Από την πρώτη στιγμή που ο κίνδυνος του κορονοϊού πλησίαζε, το Συντονιστικό είχε τονίσει τη σημασία της συνέχισης των αγώνων για τη στήριξη του ΕΣΥ. Είχε κάνει κριτική στην απόφαση της ηγεσίας της **ΠΟΕΔΗΝ** να αναστείλει την προγραμματισμένη απεργία του κλάδου στις 5 Μάρτη (και να τη μεταφέρει στις 7 Απρίλη) υποκρίνοντας στις πιεστικές της κυβερνήσης για υπευθυνότητα. Και είχε αναδείξει την ανάγκη, ιδιαίτερα σε αυτές τις συνθήκες, για απεργιακή δράση ενάντια στην εγκληματική κυβερνητική πολιτική στο δημόσιο σύστημα Υγείας.

Στη συνέλευσή του στις 12 Μάρτη, όταν η επιδημία ήταν πια γεγονός και η κυβέρνηση ξεκινούσε τα αυταρχικά της μέτρα σαν αντιμετώπιση, το Συντονιστικό αποφάσισε ότι η απεργία στις 7 Απρίλη πρέπει να γίνει ακόμα και αν η ηγεσία της ΠΟΕΔΗΝ προχωρούσε σε νέα αναστολή. Η οργάνωσή της μπήκε στο κέντρο των αγωνιστών και των αγωνιστριών του Συντονιστικού που ξεκίνησαν να την προπαγανδίζουν ως το πιο κρίσιμο αγωνιστικό ραντεβού των υγειονομικών αλλά και όλης της κοινωνίας απέναντι στην επιδημία.

Αν στη συνέχεια κάτι έδωσε δύναμη στην πρωτοβουλία τους, αυτό ήταν η αντίσταση των εργαζόμενων στα νοσοκομεία όλης της χώρας. Από την πρώτη στιγμή, η κυβέρνηση επιχείρησε να βάλει φίμωτρο στους υγειονομικούς. Την ίδια ώρα που τους εκθείαζε ως τους «μαχητές της Υγείας» που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή του «πολέμου», αρνιόταν συστηματικά να συναντήσει τα συνδικαλιστικά τους όργανα και να συζητήσει μαζί τους τα αναγκαία μέτρα που πρότειναν για την αντιμετώπιση της πανδημίας. Την ίδια ώρα που ισχυριζόταν ότι «το λόγο τώρα τον έχουν οι

γιατροί», έφτανε στις 19 Μάρτη να κλείνει τις πόρτες του υπουργείου Υγείας σε όλους συγκεντρώθηκαν εκεί για να διαμαρτυρηθούν για τις άθλιες συνθήκες κάτω από τις οποίες εργάζονται με κίνδυνο της υγείας τόσο των ιδίων όσων και των ασθενών τους.

«Οι μάσκες είναι για να μας προστατεύουν κι όχι για να μας κλείνουν το στόμα», ήταν η απάντηση των εργαζόμενων παντού. Οι καταγγελίες άρχισαν να πέφτουν βροχή από όλη τη χώρα -από γιατρούς, νοσηλευτές, τραυματιοφορείς, καθαρίστριες, διοικητικούς, εργαζόμενους κάθε ειδικότητας- για τα κυβερνητικά ψέματα ότι τα νοσοκομεία είναι πλήρως εξοπλισμένα και στελεχωμένα. Και δεν έμειναν στις καταγγελίες. Άρχισαν να οργανώνουν την αντίσταση σε κάθε νοσοκομείο. Οι καθημερινές ανοιχτές συγκεντρώσεις των εργαζόμενων με πρωτοβουλία του Σωματείου στον **Αγιο Σάββα**, οι γενικές συνελεύσεις από τα κάτω

το **Γεννηματός**, η άρνηση πολλών κομματιών -γιατρών, νοσηλευτριών, τραυματιοφορέων, καθαριστριών- στο **Σωτηρία**, το Γεννηματάς και άλλα νοσοκομεία να συνεχίσουν τη δουλειά χωρίς τα κατάλληλα μέσα, είναι μόνο κάποια από τα παραδείγματα. Ο συνδυασμός, των καταγγελιών και της δράσης, ενίσχυσαν την αίσθηση ότι χρειάζεται μια κοινή μέρα δράσης όλων ενάντια στην κυβέρνηση.

Η απόφαση που πήρε το **Ενωτικό Κίνημα για την Ανταρπηή** -το σχήμα των γιατρών της αντικαπιταλιστικής/ριζοσπαστικής αριστεράς στην **ΟΕΝΓΕ**- να υιοθετήσει την πρόταση για τις 7 Απρίλη ήταν σημαντική για να φτάσει στη συνέχεια και στην ΟΕΝΓΕ. Η απόφαση της Ομοσπονδίας έδωσε στην κινητοποίηση επίσημη συνδικαλιστική μορφή και πανελλαδικό χαρακτήρα. Ακολούθησε η **ΠΟΕΔΗΝ** με κάλεσμα στα Σωματεία να οργανώσουν κινητοποιήσεις. Η στήριξη από την **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, το **ΚΚΕ** και το **ΠΑΜΕ** και άλλες δυνάμεις της αριστεράς που μπήκαν με τη σειρά τους στη μάχη, έπαιξε επίσης ρόλο για να απλωθεί παντού. Τα συνεργεία της **Εργατικής Αλληλεγγύης** σε εργατικούς χώρους και γειτονιές συνάντησαν μαζική ανταπόκριση των εργαζόμενων και όλου του κόσμου που ενημερωνόταν για τις 7 Απρίλη.

Αυτό που ακολούθησε ήταν ότι το ένα μετά το άλλο Σωματεία και Ομοσπονδίες από δεκάδες χώρους και κλάδους άρχιζαν να βγάλουν ανακοινώσεις συμπαράστασης στην κινητοποίηση. Το ίδιο έγινε με δεκάδες τοπικά δημοτικά σχήματα, φορείς και συλλογικότητες από δήμους και γειτονιές πανελλαδικά. Για όλες τις δυνάμεις του κινήματος οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία και η 7 Απρίλη έγιναν το κέντρο της αντίστασης απέναντι στην κυβέρνηση. Η **ΚΕΕΡΦΑ** στήριξε τις κινητοποιήσεις των υγειονομικών με αιτήματα να κλείσουν εδώ και τώρα τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, ελεύθερη πρόσβαση των προσφύγων στα νοσοκομεία.

Στις 7 Απρίλη το κλίμα συναίνεσης που προσπάθησε να επιβάλει η κυβέρνηση έσπασε επίσημα. Για άλλη μια φορά αυτό έγινε από τους από κάτω, τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες. Η συνέχεια μπορεί να είναι ακόμα πιο δυνατή και στα νοσοκομεία και παντού.

Λένα Βερδέ

Εσηκωμός! Αυτό μπορεί να περιγράψει όσα έγιναν την Τρίτη 7 Απρίλη το πρωί στις πύλες όλων των νοσοκομείων της χώρας. Η ημέρα δράσης για την υγεία μετατράπηκε παντού σε μαζικές συγκεντρώσεις εργαζόμενων και συμπαραστατών που απαίτησαν την ικανοποίηση όλων των αιτημάτων των υγειονομικών για την αντιμετώπιση της πανδημίας εδώ και τώρα! Η προκλητική παρουσία της αστυνομίας σε πολλά νοσοκομεία αντί να τρομοκρατήσει όπως θα ήθελε η κυβέρνηση τους συγκεντρωμένους, τους εξόργισε ακόμα περισσότερο.

ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ

Μια μαζική λαϊκή συγκέντρωση οργάνωσαν οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου Αγίου Σάββα την Τρίτη 7 Απρίλη. Η μεθόδευση της διοίκησης να κλείσει την πύλη στους εργαζόμενους από τη μια και τους συμπαραστάτες τους από την άλλη κατέληξε πολύ σύντομα σε μια ολόθερμη υποδοχή των νοσοκομειακών από συνδικαλιστές, εργαζόμενους άλλων χώρων δουλειάς, γυναίκες εργάτριες και κατοίκους της γειτονιάς.

Περίπου 100 εργαζόμενοι/ες με το πανό τους, φωνάζοντας ασταμάτητα συνθήματα μαζί με τους συμπαραστάτες τους, έστειλαν τις αστυνομικές δυνάμεις να ξανακλειστούν στη ΓΑΔΑ που συνορεύει με την πύλη τους. Στη συγκέντρωση το λόγο πήρε ο πρόεδρος του σωματείου **Κώστας Καταραχιάς** και μέλη του ΔΣ, η Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας με τον **Πέτρο Κωνσταντίνου**, ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης με τον **Τάσο Αναστασιάδη**, η ΚΕΕΡΦΑ, η Οργάνωση Γυναικών Ελλάδος και το ΠΑΜΕ.

Το σωματείο συνέχισε με παρέμβαση στο γραφείο της διοίκησης που συνεργάζεται μόνο με το υπουργείο για να καλύπτει τις τεράστιες ελλείψεις σε εξοπλισμό.

Βασίλης Μυρσινιάς

ΓΝΑ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

Στο Νοσοκομείο Γεννηματάς οι εργαζόμενοι συγκεντρώθηκαν στην πύλη κρατώντας πλακάτ, φωνάζοντας συνθήματα και καταγγέλλοντας την παρουσία της αστυνομίας, η οποία σε λιγάκι αποχώρησε από την είσοδο όπου βρίσκονταν δεκάδες συμπαραστάτες. Το λόγο πήραν εργαζόμενοι στο νοσοκομείο που ενημέρωσαν για την κατάσταση στο νοσοκομείο και τα ψέματα της κυβέρνησης.

«Ευθύνη του κράτους και αναγκαία, η επίταξη του ιδιωτικού τομέα», «Κικιλία-Μητσotάκη, ακούστε το καλά, μαζικές προσλήψεις, μόνιμη δουλειά», «τέρμα πια στην κοροϊδία δώστε λεφτά για την Υγεία» ήταν κάποια από τα συνθήματα που φώναξαν οι εργαζόμενοι. «Ηρθε ο Χρυσοχοϊδης να διδάξει με την αστυνομία τα μέτρα ασφαλείας στα νοσοκομεία» τόνισε ο **Χρίστος Αργύρης**, μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ και γιατρός στο νοσοκομείο. «Σήμερα συγκεντρωνόμαστε στα νοσοκομεία γιατί λένε ότι όλα πάνε καλά ενώ στην ουσία τα πράγματα γίνονται επικίνδυνα. Δουλεύουμε στα επείγοντα και μας βάζουνε κάθε πρωί να υπογράφουμε για να πάρουμε μια απλή χειρουργική μάσκα» τόνισε η **Αργυρή**, ειδικευόμενη γιατρός στο νοσοκομείο. Το λόγο πήραν ακόμα ο **Σπύρος** συνταξιούχος υγειονομικός, η **Άννα**, νοσηλεύτρια, η **Βασιλική**, συμβασιούχος ΟΑΕΔ, η **Γεωργία**, επικουρικός γιατρός και ο **Αχλλέας**, ψυχίατρος στο νοσοκομείο.

Γ.Π.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΨΝΘ

Επιτυχημένες ήταν και οι κινητοποιήσεις στο Ιπποκράτειο και το Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης. Στην πρώτη, δεκάδες εργαζόμενοι του νοσοκομείου ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του Σωματείου αλλά και της ΕΝΙΘ που είχε το επιζέλει για την κεντρική της κινητοποίηση. Μια σειρά σωματεία, συλλογικότητες και φορείς έδωσαν το παρόν με πανό, ανάμεσά τους το Συντονιστικό των Νοσοκομείων, η ΟΓΕ, το Κοινωνικό Ιατρείο Θεσσαλονίκης.

Τη συγκέντρωση άνοιξε ο **Γιάννης Κούτρας**, μέλος του ΔΣ του Σωματείου και της ΕΝΙΘ και ακολούθησαν ο πρόεδρος του Σωματείου **Χρήστος Τζελεπής** που διάβασε ανακοίνωση για την κινητοποίηση, η πρόεδρος της ΕΝΙΘ **Δάφνη Κατοπίμα** και εκ μέρους των συμβασιούχων **ΟΑΕΔ** του νοσοκομείου ο τραυματιοφορέας **Στράτος Μουρλίδης**. Χαιρετισμό απεύθυναν επίσης η **Δήμητρα Κομνιανού** από την ΚΕΕΡΦΑ, ο **Θανάσης Αγαπητός** από την περιφερειακή κίνηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, εκπρόσωποι συλλόγων δασκάλων και καθηγητών και άλλων δυνάμεων της αριστεράς.

«Και στο **ΨΝΘ** ήταν μια καλή κινητοποίηση, οργανωμένη κατά κύριο λόγο από τα κάτω», μας είπε ο **Νίκος Χατζάρας**, εργαζόμενος στο δήμο Αμπελοκήπων Μενεμένης, που συμμετείχε ως συμπαραστάτης, «Με πανό της ΕΝΙΘ και πλακάτ στα χέρια, μιλήσαμε με τους εργαζόμενους και δεχόμασταν και συχαρητήρια από τα ΕΚΑΒ που περνούσαν».

Αγώνας! Για να σώσουμε ζωές

Συγκλονιστική η 7 Απρίλη των Νοσοκομείων

Γεννηματά

Ψ.Ν. Θεσσαλονίκης

Δουρούτη, Πάννενα

Αγ. Όλγα

Κρατικό Νίκαιας

«Βρεθήκαμε με την Εργατική Αλληλεγγύη στην κινητοποίηση του Αττικού Νοσοκομείου στο Χαϊδάρη», μας έγραψε ο Σπύρος Γεωργακόπουλος. «Από νωρίς μαζευτόταν αλληλέγγυος κόσμος, η ανταπόκριση ήταν πολύ μεγάλη. Παρά την εμφάνιση της αστυνομίας και των ελέγχων, ο κόσμος συνέχισε να βρίσκεται στη θέση του. Οι εργαζόμενοι ξεκίνησαν να μαζεύονται στο αίθριο του νοσοκομείου και κατέβηκαν με το πανό τους και φωνάζοντας συνθήματα για προσλήψεις προς την πύλη, όπου είχε ήδη σπηθεί η συγκέντρωση με πανό από κινήσεις, σωματεία, δυνάμεις της Αριστεράς. Στη συγκέντρωση εκτός από τους εργαζόμενους και το σωματείο χαιρέτησαν εκπρόσωποι από ΚΚΕ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, Αντικαπιταλιστική Ανταρπηή στην Αττική, ΟΛΜΕ, Σωματείο Εμποροπαλλήλων».

Με συμμετοχή εργατικών σωματείων και φορέων της πόλης έγινε και η συγκέντρωση στο **Μεταξά**. «Η “Ανταρσία στο Λιμάνι” ήταν εκεί», έγραψε ο **Θανάσης Διαβολάκης**, δημοτικός σύμβουλος Πειραιά. «Ενώσαμε τη φωνή μας με την κραυγή αγωνίας των γιατρών και των εργαζόμενων στα νοσοκομεία για στήριξη του δημόσιου συστήματος υγείας... Εντυπωσιακά ισχυρή η παρουσία της αστυνομίας με πέντε μηχανές και δύο περιπολικά, δεκαπέντε περίπου αστυνομικοί. Γιατί γιατρούς και νοσηλευτές μπορεί να μην έχουμε, αστυνομία όμως...».

«Στο **Ασκληπιείο Βούλας** παρά τη βροχή πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση με δεκάδες εργαζόμενους και συμπαραστάτες», μας έγραψε η **Βάσια Τσώνη**. «Παραερέθησαν οι συλλογοί δασκάλων Αλίου-Ελληνικού-Αργυρούπολης (Θουκυδίδης) και Γλυφάδας-Βάρης-Βούλας-Βουλαιγμένης, η δημοτική παράταξη “Δημοτική Συνεργασία Ελληνικού- Αργυρούπολης” του Χ.Κορτζίδη, η Δέσχη Αμπαρίτζα, συνεργείο της Εργατικής Αλληλεγγύης, το ΠΑΜΕ και κόσμος από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ Νοτίων. Στις ομιλίες πήρε το λόγο και σύντροφος από την Εργατική Αλληλεγγύη, ενώ εργαζόμενοι από το νοσοκομείο περιέγραψαν τις εμπειρίες των δυσκολιών που αντιμετωπίζουν τονίζοντας την ανάγκη για προσλήψεις και όχι περικοπές».

Βόλος

«Συγκέντρωση έγινε και στο κεντρικό νοσοκομείο του **Βόλου** “Αχιλλοπούλειο”, μας έγραψε ο **Γιάννης Σουμπάσης**. «Από την πλευρά μας μοιράσαμε την προκήρυξη του Συντονιστικού, βάλामε αφίσες και μιλήσαμε με τους εργαζόμενους. Όλη η αριστερά έδωσε το παρόν». Ελέγχους και πρόστιμα σε συμπαραστάτες που κατευθύνονταν στο **νοσοκομείο Τρικάλων** κατήγγειλε το Σωματείο Εργαζόμενων στο χώρο.

«Με συνθήματα, πανό και πάρα τη βροχή, και στα δύο νοσοκομεία του **Ηρακλείου (Βενιζέλου** και **ΠΑΓΝΗ)** πραγματοποιήθηκαν κινητοποιήσεις στις 7 Απρίλη, με τη συμμετοχή σωματείων και της αριστεράς», μας έγραψε ο **Λεωνίδας Μαρούλασοφ**. «Παρά τα μέτρα στην απαγόρευση κυκλοφορίας εργαζόμενοι και νεολαία στήριξαν τον αγώνα του προσωπικού στο χώρο της Υγείας. Συνεχίζουμε με νέες εξορμήσεις σε χώρους δουλειάς για να μεταφέρουμε στους εργαζόμενους αυτήν την εικόνα και να κλιμακώσουμε».

«Πάνω από 150 υγειονομικοί και συμπαραστάτες συγκεντρώθηκαν στο νοσοκομείο του Ρίο στην Πάτρα», μας είπε ο **Δημήτρης Μπελιάς**. «Παρουσία είχαν το Σωματείο Εργαζόμενων, η ΕΙΝΑ, το Εργατικό Κέντρο, η Α' ΕΑΜΕ, ο Σύλλογος εργαζόμενων στην περιφέρεια, η ΕΜΔΥΔΑΣ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η Ανταρσία στην Πάτρα, η Αριστερή Παρέμβαση στη Δυτική Ελλάδα, ο δήμαρχος Πάτρας, καθώς και φοιτητές και φοιτήτριες από δέκα συλλόγους. Ήταν μια πολύ δυναμική συγκέντρωση με όλες τις δυνάμεις του κινήματος ενωμένες».

Δεν υπήρχε νοσοκομείο που να μην έγινε κινητοποίηση. **Αμαλία Φλέμινγκ**, **Αγία Όλγα**, **Παιδων Πεντέλης**, **Αγλαΐα Κυριακού**, **Ερυθρός**, **Ιπποκράτειο Αθήνας**, **Σιομανόγλειο**, **Σωτηρία**, **ΚΥ Περιστερίου**, **ΚΥ Ευόσμου**, **ΤΜΥ Ν. Ιωνίας**, **νοσοκομείο Μυτιλήνης**, **Παμμακάριστος**, **Θριάσιο**, **Λαϊκό**, **Έλενα**... Ο κατάλογος είναι τεράστιος. Συνεργεία της Εργατικής Αλληλεγγύης έδωσαν το παρόν σε δεκάδες συγκεντρώσεις. Στο επόμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης θα συνεχίσουμε την παρουσίαση της 7 Απρίλη με αναλυτικά ρεπορτάζ από όλα τα σημεία.

Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα ανήκει στη Διεθνιστική Σοσιαλιστική Τάση που έχει οργανώσεις-μέλη σε πολλές χώρες. Δημοσιεύουμε εδώ τα κύρια σημεία της Διακήρυξης που έδωσε στη δημοσιότητα το Συντονιστικό της Τάσης την 1 Απρίλη.

Μπορείτε να διαβάσετε ολόκληρο το κείμενο αλλά και περισσότερες πληροφορίες για την Τάση εδώ: <http://internationalsocialists.org/wordpress/> και εδώ: <http://www.sekonline.gr/article.php?id=990>.

Ήδη το κείμενο κυκλοφορεί και στα αγγλικά, ισπανικά, αραβικά, κουρδικά και ουρντού.

1. Η πανδημία του κορωνοϊού Covid-19 παρουσιάζεται κατά κανόνα σαν μια «φυσική καταστροφή», ένα «εξωγενές σοκ» στην κανονική λειτουργία του καπιταλιστικού συστήματος. Όμως, αυτός ο ισχυρισμός είναι εντελώς ψευδής. Οι επιδημιολόγοι είχαν προειδοποιήσει ότι μια σειρά εξάρσεων νέων, πρωτότυπων κορωνοϊών και γρίπης (SARS, MERS, H5N1) απειλούν με παγκόσμια πανδημία. Μαρξιστές βιολόγοι όπως ο Ρομπ Ουάλας έχουν στοιχειοθετήσει στις εργασίες του ότι τις συνθήκες γι' αυτά τα ξεσπάσματα τις έχει δημιουργήσει η βιομηχανικού τύπου γεωργία/κτηνοτροφία και η διείσδυση της αγοράς και του κεφαλαίου σε απομακρυσμένες περιοχές στις οποίες αναπτύσσονται νέοι ιοί στους πληθυσμούς των ζώων και των πτηνών. Είναι ένα καλό παράδειγμα αυτού που ο Μαρξ περιέγραφε ως «ανεπανόρθωτη ρήξη στη διαλεκτική σχέση του κοινωνικού και φυσικού μεταβολισμού» την οποία έφερε η καπιταλιστική γεωργία και γενικότερα η καταστροφή της φύσης που σήμερα προκαλεί την κλιματική αλλαγή. Πρόκειται για μια πλήρως καπιταλιστική πανδημία που αν δεν καταπολεμηθεί ίσως κοστίζει και τις ζωές σαράντα εκατομμυρίων ανθρώπων.

2. Η απάντηση που δίνουν τα κράτη στην πανδημία αντανάκλα, επίσης, τις προτεραιότητες του κεφαλαίου. Στις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές οικονομίες η νεοφιλελεύθερη λιτότητα είχε ως αποτέλεσμα τον ελάχιστο δυνατό σχεδιασμό για έκτακτες ανάγκες. Σήμαινε επίσης ότι οι περικοπές στα συστήματα υγείας είχαν φτάσει μέχρι το κόκκαλο. Η αποτυχία σχεδιασμού και προετοιμασίας έκανε ακόμα πιο δύσκολη την εφαρμογή μιας στρατηγικής ιχνηλάτησης-τεστ-φροντίδας, με αποτέλεσμα να χαθούν χιλιάδες ζωές, ανάμεσα σ' αυτές και εργαζόμενων στο χώρο της υγείας που πασχίζουν να κρατήσουν σε λειτουργία τις υπερφορτωμένες μονάδες εντατικής θεραπείας.

3. Επίσης, η πανδημία επιταχύνει μια μεγάλη οικονομική ύφεση, πιθανώς μεγαλύτερη κι από τη Μεγάλη Ύφεση του 2008-9. Σ' αυτό δεν υπάρχει τίποτα το φυσικό. Αντανάκλα τη φύση ενός οικονομικού συστήματος που το ορίζει η λογική του κέρδους. Ο ακραίος πανικός στις χρηματοπιστωτικές αγορές υπογραμμίζει το εύθραυστο μιας παγκόσμιας οικονομίας η οποία τα δέκα προηγούμενα χρόνια κρατιόταν όρθια από το πολύ φθηνό χρήμα που παρείχαν

Διακήρυξη της Διεθνιστικής Σοσιαλιστικής Τάσης

οι κεντρικές τράπεζες και από την τεράστια συσσώρευση εταιρικού χρέους. Οι κυβερνήσεις παρέμβηκαν, σε ακόμα μεγαλύτερη κλίμακα από τότε, πλημμυρίζοντας με ρευστό το χρηματοπιστωτικό σύστημα λαμβάνοντας ένα σωρό μέτρα για την ενίσχυση των επιχειρήσεων και ιδιαίτερα των μεγάλων εταιρειών. Για άλλη μια φορά, η προτεραιότητα είναι η διασφάλιση του κέρδους και όχι της ζωής και των μέσων επιβίωσης των εργαζόμενων.

4. Οι κυβερνήσεις συχνά επιστρατεύουν τη ρητορική του πολέμου απέναντι στην πανδημία και των εκκλήσεων στο όνομα ενός υποτιθέμενου κοινού εθνικού συμφέροντος. Όμως, το βάρος της κρίσης πέφτει στις πλάτες της εργατικής τάξης. Οι εργαζόμενοι στην υγεία υποχρεώνονται συχνά να ρισκάρουν τη ζωή τους χωρίς τον κατάλληλο εξοπλισμό προστασίας. Παρόλο που κάποια τμήματα εργαζόμενων έχουν την δυνατότητα της τηλεργασίας από το σπίτι τους, πολύ μεγάλα τμήματα χειρωνακτων εργατών/τριών αναγκάζονται να συνεχίσουν να δουλεύουν -πιο εντατικά και σε μεγαλύτερη κλίμακα- σε συνθήκες όπου δεν είναι δυνατή η τήρηση αποστάσεων (social distancing). Για παράδειγμα, εργαζόμενοι/ες σε φάρμες και εργοστάσια, σουπερμάρκετ και φαρμακεία, αποθήκες, σε βανάκια και φορτηγά, απορριμματοφόρα, λεωφορεία και τρένα.

Οι κυβερνήσεις είχαν προειδοποιηθεί για την απειλή επιδημίας.

Οι εργαζόμενοι στον «ανεπίσημο» τομέα, οι οποίοι κυριαρχούν στον πληθυσμό σε μεγάλα τμήματα του Παγκόσμιου Νότου, πλήττονται σκληρά από την καραντίνα που τους αποκόπηκε ακαριαία από την πηγή του εισοδήματός τους. Το είδαμε αυτό στην απελπισμένη φυγή εκατομμυρίων εσωτερικών μεταναστών εργατών από τις πόλεις της Ινδίας. Ο Covid-19 είναι μια σκληρή υπενθύμιση ότι ο καπιταλισμός του 21ου αιώνα εξακολουθεί να βασίζεται στη δουλειά της εργατικής τάξης, μιας τάξης που τώ-

ρα εκτίθεται σε νέους κινδύνους.

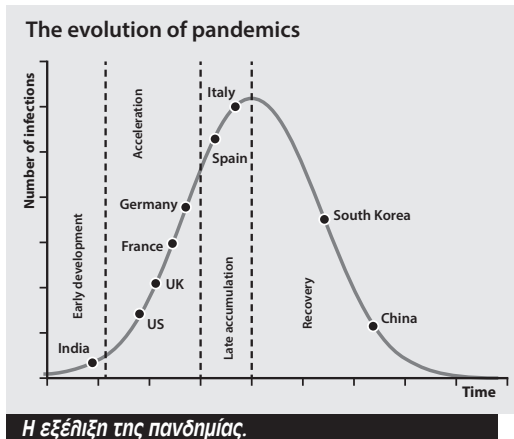
5. Για να προστατευθεί το σύστημα καταφεύγει στο δοκιμασμένο ιδεολογικό μηχανισμό του διαίρει και βασιλεύει. Η επιμονή του Τραμπ να μιλάει για «κινέζικο ιό» νομιμοποίησε χιλιάδες ρατσιστικές επιθέσεις και προσβολές σε ανθρώπους που προέρχονται από την Ανατολική Ασία. Ιδιαίτερα ευάλωτοι είναι οι πρόσφυγες και οι μετανάστες όπως μαρτυρούν οι φρικτές σκηνές που εκτυλίσσονται στα σύνορα Ελλάδας-Τουρκίας. Τα κράτη σπεύδουν να εξοπλιστούν με επιπλέον κατασταλτικές εξουσίες που δεν θα θελήσουν να άρουν όταν τελειώσει η άμεση κρίση. Οι αλληλοκατηγορίες ανάμεσα στις ΗΠΑ και την Κίνα, η παράλυση ανάμεσα στα κράτη της Ε.Ε θα βαθύνουν τους ενδοϊμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς.

6. Με άλλα λόγια, η κρίση του κορωνοϊού γεννήθηκε από τις σύγχρονες μορφές συσσώρευσης κεφαλαίου και οι επιπτώσεις της μεσολαβούνται από τις ταξικές αντιθέσεις και ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς που συγκροτούν την καπιταλιστική κοινωνία. Ωστόσο, οι επίσημες ηγεσίες της Αριστεράς και του εργατικού κινήματος έχουν συνταχθεί με τις κυβερνητικές εκκλήσεις για εθνική ενότητα. Οι σοσιαλδημοκράτες πολιτικοί και οι συνδικαλιστικές ηγεσίες αναπαράγουν στο λόγο τους τις επίσημες πολιτικές και έχουν καλωσορίσει τα μέτρα που στόχο έχουν την στήριξη της οικονομίας, ακόμα κι αν αυτά είναι σχεδιασμένα για να προστατεύουν τα κέρδη κι όχι τις ζωές. Όμως, παρά την παραλυτική επίδραση αυτής της στάσης, κομμάτια εργαζόμενων έχουν μπει σε δράση με τα πιο σημαντικά παραδείγματα να έρχονται από την Γαλλία, την Ιταλία και τις ΗΠΑ. Οι κινητοποιήσεις τους έχουν επιβάλει το κλείσιμο μη-κρίσιμων χώρων εργασίας ενώ σε χώρους που συνεχίζουν να λειτουργούν απαιτούν την παροχή επαρκών μέσων προστασίας. Αυτή η βασική εργατική απάντηση πρέπει να απλωθεί σαν δράση και να γενικευτεί σε ένα πρόγραμμα που θα γίνεται ο άξονας του αγώνα.

7. Αυτό το πρόγραμμα θα πρέπει να περιλαμβάνει αιτήματα όπως:

- Κρατική διεύθυνση της οικονομίας με σκοπό την ανακατανομή πόρων στην υγεία, στην παραγωγή του απαραίτητου εξοπλισμού για τη θεραπεία των ασθενών και την προστασία όσων τους φροντίζουν, στην ικανοποίηση των βασικών αναγκών του πληθυσμού.
- Μόνιμη παροχή δωρεάν υγειονομικής φροντίδας με βάση τις ανάγκες, χρηματοδοτημένη από προοδευτική φορολογία
- Ανακατανομή πόρων μέσω της περικοπής των στρατιωτικών δαπανών
- Απαραίτητοι εργαζόμενοι θα πρέπει να θεωρούνται εκείνοι/ες που έχουν ουσιαστική συμβολή στις συνθήκες διαβίωσης και πρόνοιας του πληθυσμού και στους οποίους πρέπει να παρέχονται ασφαλή μέσα μετακίνησης και συνθήκες εργασίας.

• Όλοι οι μη-απαραίτητοι εργαζόμενοι που δεν μπορούν να δουλέψουν από το σπίτι, θα πρέπει να πληρώνονται έναν αξιοπρεπή μισθό ανε-

ξάρτητα από το νομικό καθεστώς τους.

- Οικονομική υποστήριξη των κοινοτήτων από το κράτος, ώστε με τη βοήθεια των τοπικών αρχών να οργανωθεί η υποστήριξη των ευπαθών ομάδων και να εξασφαλιστεί η διανομή τροφίμων, φαρμάκων και άλλων αναγκαίων.
- Κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση όλων των εταιρειών που κερδοσκοπούν.
- Όχι στην ρατσιστική στοχοποίηση: να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης των προσφύγων, παροχή στέγης για να μπορούν να προστατευτούν. Ας ακολουθήσουμε το παράδειγμα της Πορτογαλίας (με ακόμα καλύτερο τρόπο), απαιτώντας παραχώρηση άδειας παραμονής σε πρόσφυγες και μετανάστες.
- Υπεράσπιση των πολιτικών ελευθεριών: καμιά έκτακτη εξουσία στην αστυνομία, οι περιορισμοί μετακινήσεων να επιβάλλονται από τις τοπικές κοινότητες.

8. Η πανδημία του Covid-19 αναδεικνύει με τον πιο σκληρό τρόπο τα όρια του κεφαλαίου. Δεξιάς κυβερνήσεις -όπως αυτές του Τραμπ, της Μέρκελ και του Τζόνσον- έχουν αναγκαστεί να εισβάλλουν σε πεδία απαγορευμένα για το κράτος από τον νεοφιλελευθερισμό: παρέχουν κρατική εγγύηση σε ένα τεράστιο φάσμα οικονομικών δραστηριοτήτων, αναθέτουν παραγγελίες για την βιομηχανική παραγωγή εξοπλισμού που απαιτεί η υγειονομική έκτακτη ανάγκη. Παρόλο που τέτοια μέτρα είναι ανεπαρκή και εφαρμόζονται για να προστατέψουν τον καπιταλισμό από τα πάνω, είναι απόδειξη ότι υπάρχει εναλλακτική. Έρχονται σε μια στιγμή που η ίδια η πανδημία -όπως και οι πλημμύρες στην Ανατολική Αφρική, οι πυρκαγιές που κατέκαψαν τον Αμαζόνιο πέρσι και οι ανεξέλεγκτες πυρκαγιές στην Αυστραλία στις αρχές του 2020- αποκαλύπτει το βαθμό που ο καπιταλισμός καταστρέφει τη φύση. Με άλλα λόγια ο γνήσιος σοσιαλισμός, μια κοινωνία όπου οι εργαζόμενοι ασκούν δημοκρατικό έλεγχο στον κόσμο και τους πόρους του και παράγουν με βάση τις ανάγκες κι όχι το κέρδος, είναι και εφικτός και αναγκαίος. Δεν πρέπει να υπάρξει καμιά επιστροφή στην «κανονικότητα» που εκτρέφει αυτές τις καταστροφές. Η πανδημία είναι ένα τρομακτικό γεγονός που υπογραμμίζει την καταστροφική δύναμη του καπιταλισμού. Όμως, μια ισχυρή πολιτική απάντηση απ' τα αριστερά μπορεί να βάλει τις βάσεις για ένα διαφορετικό κόσμο στον οποίο θα έχει μέλλον η ανθρωπότητα.

Το Συντονιστικό της Διεθνιστικής Σοσιαλιστικής Τάσης

Ασπίδα προστασίας για τη Δημόσια Υγεία

Είναι εξοργιστικό να ακούει κανείς τον Κυριάκο Μητσοτάκη και τους υπόλοιπους κυβερνητικούς να μιλάνε τις τελευταίες τρεις βδομάδες για τη μάχη που δίνουν κατά της πανδημίας, εξυμνώντας υποκριτικά το ΕΣΥ και τους εργαζόμενους σε αυτό ως τους «ήρωες της υγείας».

Η πραγματικότητα είναι ότι δεν έχει υπάρξει κυβέρνηση από τη δημιουργία του ΕΣΥ μέχρι σήμερα που να μην το έχει βάλει στο στόχαστρο. Η θεσμοθέτησή του στις αρχές της δεκαετίας του '80 ήταν μια τεράστια κατάκτηση του κινήματος της Μεταπολίτευσης. Στις αρχές της δεκαετίας του '90, η κυβέρνηση του μπαμπά **Μητσοτάκη** μιλούσε για την ανάγκη λειτουργίας της υγείας με βάση τους νόμους της αγοράς. Την ίδια ώρα έφτανε να στέλνει τα ΜΑΤ στις πύλες των νοσοκομείων, όπως στο **Αγία Σοφία** το 1992.

Παρόμοιες ήταν οι επιθέσεις από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ που ακολούθησαν. Μετά από μια αποτυχημένη απόπειρα κλεισιμάτων, με πιο χαρακτηριστική αυτή του **Ελπίς** το 1994 που ανατράπηκε χάρη στην αντίδραση των εργαζόμενων και τη συμπαράσταση της γειτονιάς, οι κυβερνήσεις του εκσυγχρονιστή **Σημίτη** προσπάθησαν να περάσουν μια σειρά νόμους που εγκαινίαζαν συγχωνεύσεις, λειτουργία των νοσοκομείων ως επιχειρήσεις, είσοδο των ιδιωτών. Όλη η δεκαετία του 2000 ήταν επίσης γεμάτη από επιλογές υποχρηματοδότησης, παγώματος προσλήψεων, ελαστικών σχέσεων εργασίας.

Αυτό που κάθε φορά έσωζε το ΕΣΥ ήταν οι αγώνες των εργαζόμενων. Οι πιο σκληρές μάχες δόθηκαν τα τελευταία δέκα χρόνια των μνημονίων.

“Μόνες αρμόδιες οι συνελεύσεις των εργαζόμενων”

«Ως κλάδος κηρύσσουμε τα νοσοκομειακά ιδρύματα διοικούμενα από τους ίδιους τους εργαζόμενους σε αυτά και αρνούμαστε να πειθαρχήσουμε σε οποιαδήποτε απόφαση προέρχεται είτε από την κρατική εξουσία είτε από τις εγκατεστημένες διοικήσεις. Θέτουμε τέρμα στις παράνομες και απλήρωτες εφημερίες, στις διώξεις έντιμων συναδέλφων μας, αγνοούμε τις αποφάσεις για συγχωνεύσεις, απολύσεις, μετατάξεις, μεταθέσεις, καταργήσεις τμημάτων, κλινικών κλπ. Μόνες αρμόδιες για το δέον γίνεσθαι στα νοσοκομεία της χώρας θα είναι πλέον οι συνελεύσεις των εργαζόμενων σε αυτά οι οποίες θα αποφασίζουν με κριτήρια αμιγώς κοινωνικά και επιστημονικά... Η δωρεάν και σωστή δημόσια υγεία δεν αποτελεί δώρο προς τους πολίτες, αλλά συνταγματική υποχρέωση και βασικό λόγο ύπαρξης της πολιτείας. Κάθε κυβέρνηση που δεν αντιλαμβάνεται το κοινωνικό της χρέος και ρόλο πρέπει να ανατρέπεται».

Το παραπάνω απόσπασμα προέρχεται από την ομόφωνη απόφαση της γενικής συνέλευσης της **Ένωσης Νοσοκομειακών Γιατρών Κιλκίς** τον Οκτώβρη του 2011, λίγες μέρες πριν την πτώση της κυβέρνησης **Παπανδρέου**. Είναι το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα του κλίματος που κυριαρχούσε εκείνη την περίοδο στα δημόσια νοσοκομεία σε κάθε –κυριολεκτικά– γωνιά της χώρας.

Απεργιακή διαδήλωση των εργαζόμενων στα Νοσοκομεία, 2 Δεκέμβρη 2015

Στα δυο χρόνια που είχαν προηγηθεί, οι εργαζόμενοι στο ΕΣΥ είχαν έρθει αντιμέτωποι με μνημονιακές επιθέσεις που έφερναν ακραία μείωση της χρηματοδότησης των νοσοκομείων, πλήρες πάγωμα των προσλήψεων, μόνιμες απλήρωτες εφημερίες, διόγκωση χρωστούμενων αδειών και ρεπό, συγχωνεύσεις και καταργήσεις τμημάτων και κλινικών. Και είχαν χρησιμοποιήσει κάθε αγωνιστικό μέσο στη διάθεσή τους για να μην επιτρέψουν την υλοποίησή τους:

Επίσχεση εργασίας που δημιούργησε «εφημεριακό κραχ» τον Μάρτη του 2010. **Πενθήμερη απεργία** τον Ιούλη του 2010. Βδομάδα δωρεάν πρόσβασης στα νοσοκομεία με **συγκεντρώσεις στις πύλες** τον Νοέμβρη του 2010. **Κατάληψη του υπουργείου Υγείας** το Φλεβάρη του 2011. Ανοιχτές τοπικές συγκεντρώσεις ενάντια στα κλεισίματα νοσοκομείων όπως το **Γενικό Πατησίων** τον Ιούλη του 2011. Και όλα αυτά, πλαισιωμένα από στάσεις εργασίας και 24ωρες απεργίες που σε πολλά νοσοκομεία είχαν αρχίσει να γίνονται υπόθεση συντονισμών βάσης, επιτροπών αγώνα και γενικών συνελεύσεων. Έτσι έφταναν οι γιατροί στο Κιλκίς να δηλώνουν ότι στα νοσοκομεία στο εξής κουμάντο θα κάνουν οι ίδιοι.

Ενάντια στα κλεισίματα

Το πρώτο κύμα μνημονιακών επιθέσεων ακολούθησαν οι απόπειρες της κυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου από το καλοκαίρι του 2012 να βάλει λουκέτο σε δεκάδες νοσοκομεία σε όλη τη χώρα. Οι αρχικές προσπάθειές της, με κλείσιμο 661 κλινικών και τμημάτων όπως απαιτούσε η τρόικα, δεν είχαν τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Οι αντιστάσεις συνεχίζονταν παντού και ένας **νέος συντονισμός** με πρωτοβουλία της αντικαπιταλιστικής αριστεράς γύρω από τον **Άγιο Σάββα**, το **Γεννηματάς** και άλλα νοσοκομεία γινόταν κέντρο τους. Η τοποθέτηση του **Άδωνη Γεωργιάδη** στο υπουργείο Υγείας το καλοκαίρι του 2013 αυτές τις δυνάμεις ήθελε να τσακίσει. «Έπρεπε να σας απολύσουμε για να δείτε τι εστί βερικόκο» έλεγε με τη γνωστή τσιρίδα του.

Η αντίσταση ευτυχώς απλώθηκε σε όλα τα νοσοκομεία της Αττικής και της επαρχίας που μπήκαν στο στόχαστρο. Από την **Πολυκλινική**, το **Γενικό Πατησίων**, το **Λοιμωδών** και το **Αμαλία Φλέμινγκ** -τα κλεισίματα των οποίων θα χτυπούσαν κατά κύριο λόγο εργατογειτονιές– μέχρι τα νοσοκομεία **Σαντορίνης**, **Χίου**, **Μυτιλήνης**, **Ικαρίας**, **Λήμνου**, **Σάμου**, **Κέρκυρας** κ.α.

ήσεις των εργαζόμενων που συνεχίστηκαν με την ίδια ένταση τα επόμενα χρόνια ανάγκασαν και την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ σε υποχωρήσεις.

Τα «**Καραβάνια για την Υγεία**» που ξεκίνησαν το 2016 από τις διαδηλώσεις της ΔΕΘ και έκαναν με απεργιακές διαδηλώσεις το γύρο της χώρας είχαν στο κέντρο τους τα αιτήματα για μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, για μονιμοποιήσεις όλων των συμβασιούχων, για να ανοίξουν τα κλειστά νοσοκομεία, για να φύγουν οι εργολάβοι από τα νοσοκομεία, για ένταξη στα ΒΑΕ.

Αν υπάρχει ένας λόγος που οι χιλιάδες συμβασιούχοι της υγείας συνεχίζουν να δου-

Διαδήλωση Νοσοκομείων στη Θεσσαλονίκη στις 6 Σεπτέμβρη 2019

Και από όλα τα ψυχιατρικά νοσοκομεία της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης που επίσης μπήκαν στο στόχαστρο των λουκέτων μέχρι τους γιατρούς του ΕΟΠΥΥ (πρώην ΙΚΑ, σήμερα ΠΕ-ΔΥ) που προχώρησαν σε απεργία διαρκείας ενάντια στις απολύσεις και τη διάλυση της δημόσιας πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας.

Το **Συντονιστικό Νοσοκομείων** είχε πρωταγωνιστικό ρόλο σε όλες αυτές τις μάχες, οργανώνοντας τις από τα κάτω σε όλα τα νοσοκομεία και πιέζοντας τις συνδικαλιστικές ηγεσίες της ΠΟΕΔΗΝ και την ΟΕΝΓΕ να καλούν στάσεις εργασίας και 24ωρες απεργιακές κινητοποιήσεις. Η εκτίμηση που κέρδισε εκείνη την περίοδο ήταν που το μετέτρεψε σε βασική δύναμη στο νοσοκομειακό κίνημα τα επόμενα χρόνια.

Δεν σώθηκαν όλα τα νοσοκομεία τότε από τα δόντια του Άδωνη και της κυβέρνησής του. Οι κινητοποιήσεις όμως εξασφάλισαν ότι δεν πέρασε καμιά **απόλυση** εργαζόμενου και ότι το **χαράτσι** των 25 ευρώ για είσοδο στα δημόσια νοσοκομεία το έκαναν γαργάρα.

Χρηματοδότηση, προσλήψεις, μονιμοποιήσεις

Όταν ανέλαβε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ στις αρχές του 2015, η ήδη λειψή χρηματοδότηση των νοσοκομείων είχε πέσει στο μισό σε σχέση με πέντε χρόνια πριν και τα κενά σε ιατρικό, νοσηλευτικό και παραϊατρικό προσωπικό ξεπερνούσαν τις 30.000.

Παρόλα αυτά, η «πρώτη φορά αριστερά», πέρα από την πρόσβαση στα νοσοκομεία για τους ανασφάλιστους, δεν έκανε ούτε ένα βήμα για να αντιστρέψει τις επιθέσεις των προηγούμενων κυβερνήσεων. Μόνο οι κινητοποιή-

λεύουν στα νοσοκομεία μέχρι σήμερα και να μην βρισκόμαστε εν μέσω πανδημίας με ακόμα λιγότερο προσωπικό, είναι οι αγώνες που κλιμακώθηκαν ιδιαίτερα από το φθινόπωρο του 2017. Η πρωτοβουλία του **Συντονιστικού** τότε να καλέσει συνέλευση συμβασιούχων από τα νοσοκομεία -αλλά όχι μόνο- και να προχωρήσει σε απεργιακή κινητοποίηση με αίτημα τη μόνιμη και σταθερή δουλειά, άνοιξε το δρόμο ώστε να κερδίσουν την πρώτη παράταση της σύμβασής τους και το ίδιο να πετυχαίνουν με αγωνιστικό τρόπο μέχρι σήμερα για τέταρτη φορά. Αυτή η επιτυχία απλώθηκε στη συνέχεια και στους επικουρικούς γιατρούς.

Η δύναμη κατά της πανδημίας

Δεν υπάρχει άλλος κλάδος που να έχει κινητοποιηθεί τόσες πολλές φορές τα τελευταία δέκα χρόνια, με απεργίες, στάσεις, συγκεντρώσεις, συνελεύσεις, επιτροπές αγώνα, διαδηλώσεις, για να κρατήσει τα νοσοκομεία ανοιχτά για όλο το λαό και μάλιστα, ενάντια στις ρατσιστικές πολιτικές των κυβερνήσεων, για ελεύθερη πρόσβαση των προσφύγων στη δημόσια υγεία.

Αυτή τη δύναμη βρίσκει απέναντί της και η κυβέρνηση Μητσοτάκη. Αυτή είναι και η δύναμη που δίνει τώρα τη μάχη κατά της πανδημίας, κόντρα στους Κικίλιες και τους Τσιόδρες. Οι αγώνες και τα αιτήματα των εργαζόμενων στα νοσοκομεία για προσλήψεις, μονιμοποιήσεις, χρηματοδότηση, επίταξη των ιδιωτικών κλινικών εδώ και τώρα είναι ασπίδα προστασίας για όλες και όλους.

Λένα Βερδές

Μαρξιστικά Φόρουμ			
Το πανελλήιαδικό συμβούλιο του ΣΕΚ: Η τάξη μας και η Αριστερά απέναντι στην κρίση			
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ - ΑΙΓΑΛΕΩ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 , 7μμ Ομιλητής: Κώστας Πολυδωρος	ΤΟΥΜΠΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 , 6.30μμ Ομιλητής: Νίκος Κοκκίνης	ΓΚΥΖΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 7μμ Ομιλητής: Άγγελος Διονυσιακόπουλος	ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ ΠΕΜΠΤΗ 9/4, 7μμ Ομιλήτρια: Έλλη Πανατζοπούλου
ΙΛΙΟΝ - ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 , 7μμ Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος	ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ - ΚΑΜΑΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 8μμ Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου	ΠΑΤΗΣΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 , 7μμ Ομιλητής: Σάνφο Μοχαμαντί	ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΕΜΠΤΗ 9/4, 7μμ Ομιλήτρια: Βάσια Τσώνη
ΠΑΓΚΡΑΤΙ – ΒΥΡΩΝΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 7ΜΜ Ομιλητής: Χάρης Παπαδόπουλος	ΧΑΡΙΛΑΟΥ – ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 8μμ Ομιλητής: Σάββας Κκονέ	ΚΥΨΕΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 , 7μμ Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη	ΝΙΚΑΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 9/4, 7.30μμ Ομιλητής: Χρήστος Κουγιτέας
ΜΑΡΟΥΣΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 7.30μμ (fb.com/sekmarousiou) Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου	ΞΑΝΘΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4, 6μμ Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ	ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΣΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 6μμ Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης	ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ ΠΕΜΠΤΗ 9/4, 7μμ Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ - ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4, 7μμ (fb.com/sekneasionias) Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη	ΗΡΑΚΛΕΟ ΒΟΡΕΩ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 7μμ Ομιλητής: Μύρωνας Μαρκάκης	ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ – ΚΟΛΩΝΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 6μμ Ομιλητής: Δημήτρης Στεφανάκης	ΧΑΛΑΝΔΡΙ – ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΕΜΠΤΗ 9/4, 7μμ (fb.com/sekxalandri) Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 , 7.30μμ (fb.com/sekneouirakleiou) Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη	ΧΑΝΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 7μμ Ομιλήτρια: Μαρία Καλτσουνάκη	ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΠΕΜΠΤΗ 9/4, 7μμ Ομιλήτρια: Παναγιώτα Ζιντίλη	ΒΡΗΛΗΣΣΙΑ (fb.com/sekvril) ΠΕΜΠΤΗ 9/4, 7μμ Ομιλητής: Θάνος Βύνιας
ΒΟΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 7μμ Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης	ΠΕΡΑΙΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 , 7μμ Ομιλητής: Αντώνης Αλφιέρης	ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΠΕΜΠΤΗ 9/4 , 6μμ Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη	ΗΡΑΚΛΕΟ ΝΟΤΙΟ ΠΕΜΠΤΗ 9/4 7.30μμ Ομιλητής: Λεωνίδας Μαρουλάσοβ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 7μμ Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα	ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 7μμ Ομιλητής: Σωκράτης Ταγγόπουλος	ΓΑΛΑΤΣΙ ΠΕΜΠΤΗ 9/4, 7.30μμ Ομιλητής: Στέλιος Τζομπανάκης	ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΠΕΜΠΤΗ 9/4, 7.30μμ Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας
	ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 7μμ Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος	ΖΩΓΡΑΦΟΥ – ΙΛΙΣΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 9/4 φοιτ.εστίες, Α' ΦΕΠ 7μμ Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου	ΠΑΤΡΑ ΠΕΜΠΤΗ 9/4, 7μμ Ομιλητής: Δημήτρης Μπελιάς

Επόμενα φόρουμ			
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ - ΑΙΓΑΛΕΩ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 , 7μμ Λένιν: Οι θέσεις του Απρίλη Ομιλητής: Κώστας Λάμπας	Λένιν: Οι θέσεις του Απρίλη Ομιλητής: Μανώλης Φωτάκης	ΤΟΥΜΠΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 6.30μμ Ελεύθερες και δωρεάν εκτρώσεις Ομιλήτρια: Χρύσα Καλογεράκη	Ομιλήτρια: Εύη Ευσταθοπούλου
ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4, 7μμ Ελλάδα – Τουρκία, σύγκρουση των υποιμ- περιαλισμών Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλλου	ΓΚΥΖΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 7μμ Ιρλανδία: εκλογική ανταρσία Ομιλήτρια: Τερέζα Μιχαλούδη	ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ - ΚΑΜΑΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 8μμ ΣΥΡΙΖΑ-πόσο ακόμα πιο δεξιά; Ομιλητής: Κώστας Σταματίου	ΕΛΛΗΝΙΚΟ ● ΠΕΜΠΤΗ 16/4, 7μμ Ελεύθερες και δωρεάν εκτρώσεις Ομιλήτρια: Στέλλα Βρεττάκη
ΧΑΝΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 7μμ	ΧΑΡΙΛΑΟΥ – ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 8μμ Ελεύθερες και δωρεάν εκτρώσεις Ομιλήτρια: Αναστασία Παναγιώτου	ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΠΕΜΠΤΗ 16/4, 7.30μμ Ιρλανδία – εκλογική ανταρσία	● ΠΕΜΠΤΗ 23/4, 7μμ Ο μαρξισμός του Τρότσκι Ομιλητής: Αλέξανδρος Κοροβέσης
			● ΠΕΜΠΤΗ 30/4, 7μμ Η μάχη ενάντια στην ισλαμοφοβία Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανε- ξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέ-

ψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση
Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της

και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατόι γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος

μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

Εξορμήσεις

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10/4 Κ. ΧΑΛΑΝΔΡΙ Λαϊκή 1μμ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Λαϊκή 11πημ
ΣΑΒΒΑΤΟ 11/4 ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μ ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11.30πημ ΠΑΤΗΣΙΑ Λαϊκή Γκράβας 12μ ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Γαλαξίας 12μ ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Γαλαξίας Σεπόλια 12μ Κ. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Σκλαβενίτης 12μ ΚΑΛΛΙΘΕΑ Αγορά Δαβάκη 11.30πημ ΠΕΥΚΑΚΙΑ Λαϊκή 12μ Ν.ΙΩΝΙΑ Βασιλόπουλος 12μ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Σκλαβενίτης Νομισματοκοπείο 12μ ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 10.30πημ ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάλμε 11πημ ΠΑΓΚΡΑΤΙ Σκλαβενίτης Πλαστήρα 11.30πημ ΙΛΙΟΝ Λαϊκή Πάρκο Τρίτση11πημ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Λαϊκή Σολωμού 11πημ ΠΕΙΡΑΙΑΣ Πασαλιμάνι Ρολόι 11πημ ΝΙΚΑΙΑ Σκλαβενίτης Κονδύλη 12.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΟ Καπάνι 11.30πημ ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11.30πημ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Λαϊκή Μαρτίου 11.30πημ ΚΑΜΑΡΑ Σκλαβενίτης Σβώλου 11.30πημ ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μινώος 11πημ ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λαϊκή Πατέλες 11πημ ΓΙΑΝΝΕΝΑ Μάρκετ Παπαγεωργίου Δωδώνη 11πημ
--

• Η Εργατική Αλληλεγγύη δεν θα κυκλοφορήσει τη Μεγάλη Τετάρτη. Το επόμενο φύλλο θα κυκλοφορήσει την Τετάρτη 22 Απρίλη.

εργατική αλληλεγγυή Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ Ιδιοκτήης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001 Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια e-mail: ergatik@gmail.com τηλ.: 210 5241001, Διεύθυνση Αλληλογραφίας: ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Πριν από 20 χρόνια, στις 9 Απρίλη του 2000, πέθανε ο Τόνι Κλιφ. Ηγετικό στέλεχος του Socialist Workers Party στη Βρετανία, υπήρξε μια πηγή έμπνευσης για γενιές επαναστατών σε ολόκληρο τον κόσμο, ανάμεσά τους και για τους συντρόφους και τις συντρόφισσες του ΣΕΚ και της Διεθνιστικής Σοσιαλιστικής Τάσης στην οποία ανήκει.

Ο Τόνι Κλιφ (το πραγματικό του όνομα ήταν **Ιγκαέλ Γκλουκστάιν**) γεννήθηκε το 1917 σε μια οικογένεια Εβραίων στην Παλαιστίνη. Αρχισε να δραστηριοποιείται πολιτικά σε ηλικία 15 χρονών και η ρήξη του με το σιωνισμό και η αντίθεσή του στο βρετανικό ιμπεριαλισμό που κυβερνούσε τότε την Παλαιστίνη ως προτεκτοράτο, τον οδήγησαν από πολύ νωρίς στις γραμμές του τροτκιστικού κινήματος.

Η επιλογή του να χτίσει μια επαναστατική οργάνωση στην Παλαιστίνη σε τέτοιες συνθήκες, ουσιαστικά διπλής παρανομίας –τόσο απέναντι στις βρετανικές αρχές όσο και απέναντι στους σιωνιστές– του κόστισε διώξεις και φυλακίσεις στη διάρκεια του Β' Παγκόσμιου Πόλεμου.

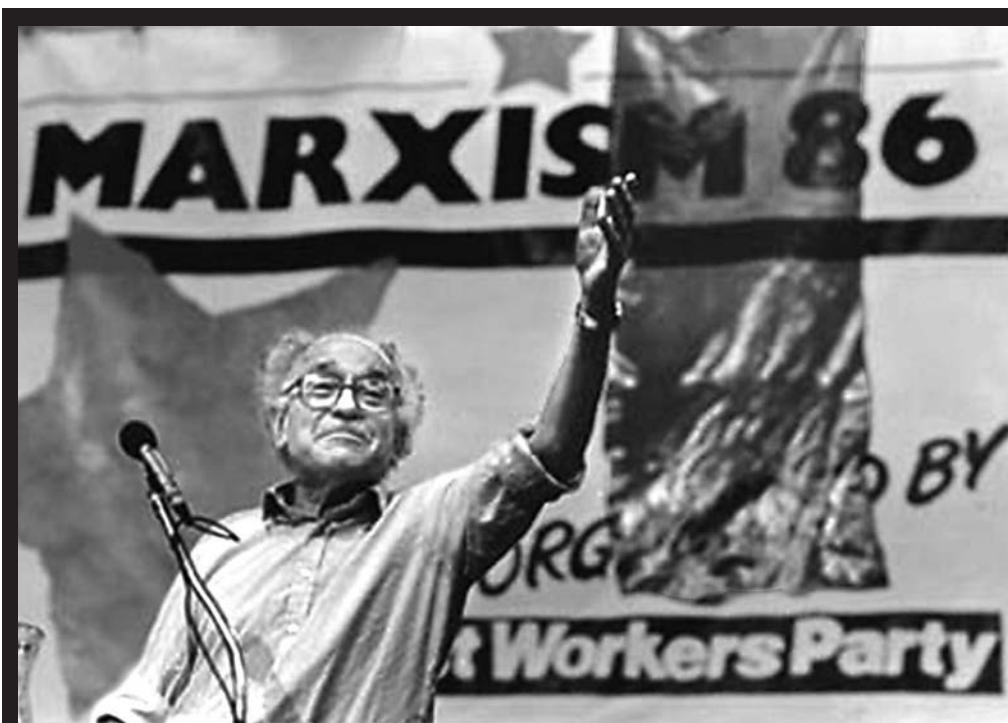
Όμως, αυτό που σφράγισε την πολιτική διαδρομή του Κλιφ ήταν ο καθοριστικός ρόλος που έπαιξε στην ανασύνταξη των επαναστατών στο δεύτερο μισό του 20ου αιώνα. Τόσο στην πρώτη φάση, με τις απαντήσεις που επεξεργάστηκε απέναντι στις προκλήσεις που έβαζε η σκληρή πραγματικότητα του μεταπολεμικού κόσμου (του Ψυχρού Πολέμου, της μακράς καπιταλιστικής 'άνθησης' και της σχεδόν απόλυτης κυριαρχίας του σταλινισμού και της σοσιαλδημοκρατίας μέσα στην παγκόσμια Αριστερά), όσο και μετά το 1968 και την παγκόσμια εργατική έκρηξη με τη συστηματική του προσπάθεια να χτιστούν μαζικές επαναστατικές οργανώσεις και κόμματα στηριγμένα στην παράδοση του Λένιν και του Τρότσκι.

Πιέσεις

Όταν ο Κλιφ κατέφυγε στην Ευρώπη του 1946 (στη Βρετανία) το κύμα της ριζοσπαστικοποίησης που είχε γεννήσει ο πόλεμος και οι αγώνες που ξέσπασαν στη διάρκειά του βρισκόταν στο τέλος τους. Στη Δύση ο καπιταλισμός έκανε τα πρώτα βήματα στην περίοδο που σήμερα αναφέρεται ως 'χρυσή τριακονταετία': μια φαινομενικά αδιάκοπη οικονομική ανάπτυξη χωρίς κρίσεις. Στην Ανατολή μια σειρά χώρες της ανατολικής και κεντρικής Ευρώπης έγιναν 'λαϊκές δημοκρατίες' που δήλωναν ότι έχτιζαν μια νέα κοινωνία. Οι πιέσεις πάνω στους επαναστάτες να προσαρμοστούν στο ένα ή το άλλο στρατόπεδο ήταν τεράστιες –και αρκετοί υπέκυψαν σε αυτές.

Ο Κλιφ και η μικρή ομάδα συντρόφων που συσπείρωσε στο **Socialist Review Group**, είχαν ως βασική τους θέση ότι «η απελευθέρωση της εργατικής τάξης είναι έργο της ίδιας», όπως έλεγε ο **Μαρξ**. Η προοπτική για τους επαναστάτες, ακόμα και μέσα σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες, δεν μπορούσε παρά να είναι ο «σοσιαλισμός από τα κάτω» και η κεντρικότητα της εργατικής τάξης. Από αυτή την αφετηρία ο Κλιφ ξεκίνησε μια συνολικότερη εξέταση των αλλαγών στο παγκόσμιο σύστημα που ξεδιπλώνονταν εκείνα τα χρόνια.

Η πρώτη ανάλυση αφορούσε τον τρόπο με τον οποίο ο καπιταλισμός μπορούσε μέσω των στρατιωτικών εξοπλισμών να αποφεύγει προσωρινά την καταστροφική μανία των κρίσεων, μια θεωρία που πήρε τον τίτλο '**Διαρκής οικονομία των όπλων**'. Όμως, όπως τόνιζε ο

TONY ΚΛΙΦ Γέφυρα με την επαναστατική παράδοση

Κλιφ, αυτό δεν επρόκειτο να εμποδίζει για πάντα την επανεμφάνιση των οικονομικών κρίσεων.

Η δεύτερη αφορούσε τα καθεστώτα που διαμορφώνονταν σε χώρες που είχαν απαλλαγεί από τα δεσμά της αποικιοκρατίας ή της κηδεμονίας των δυτικών ιμπεριαλιστών. Με τη θεωρία της '**διαθλασμένης διαρκούς επανάστασης**' εξηγούσε πώς επαναστάσεις σαν της Κίνας, της Κούβας ή της Αλγερίας κατέληξαν σε καθεστώτα **κρατικού καπιταλισμού**.

Έτσι, κράτησε στα δύσκολα χρόνια της δεκαετίας του '50 ανοικτή την προοπτική του 'σοσιαλισμού από τα κάτω' που θέτει το καθήκον στην επαναστατική αριστερά να έχει εμπιστοσύνη στην εργατική τάξη και να είναι προσανατολισμένη στο να αξιοποιεί τη δύναμη και τις εμπειρίες που κατακτούνται μόνο μέσα στους αγώνες της.

Οδηγός για δράση

Όμως, για τον Κλιφ η θεωρία άξιζε αν γινόταν οδηγός για δράση. Η παγκόσμια έκρηξη του 1968 ήταν ένα σημείο καμπής που του έδωσε τη δυνατότητα να μετατρέψει τη μαρξιστική θεωρία σε επαναστατική πολιτική οργάνωση στηριγμένη στην παράδοση των μπολσεβίκων του Λένιν και του Τρότσκι.

Χιλιάδες άνθρωποι άρχισαν να αμφισβητούν το σύστημα και οι **International Socialists** (όπως είχε στο μεταξύ ονομαστεί η οργάνωση), μεγάλωναν γρήγορα στα χρόνια των εργατικών κινητοποιήσεων που οδήγησαν στη μεγάλη απεργία των ανθρακωρύχων που το 1974 ανέτρεψε τη δεξιά κυβέρνηση στη Βρετανία.

Από αυτή την έκρηξη του κινήματος συγ-

κροτήθηκε το **Socialist Workers Party (SWP)**. Ο Κλιφ έγραψε μια τρίτομη βιογραφία του **Λένιν**, μια εργαλειοθήκη επαναστατικής στρατηγικής και τακτικής για το χτίσιμο του επαναστατικού κόμματος.

Αλλά ακόμα και όταν υποχώρησε εκείνο το κύμα των εργατικών αγώνων της δεκαετίας του '70, ο Κλιφ βοήθησε τους επαναστάτες να αντιμετωπίσουν τις νέες συνθήκες. Το 1984 μίλησε σε αναρίθμητες εκδηλώσεις συμπράξης στους απεργούς ανθρακωρύχους που δέχονταν την κατά μέτωπο επίθεση της Θάτσερ, ενώ παράλληλα φρόντισε να ολοκληρώσει μια τετράτομη πολιτική βιογραφία του **Τρότσκι**, γεμάτη πολύτιμες εμπειρίες από τις πολιτικές μάχες του ηγέτη του Κόκκινου Στρατού που έγινε ηγέτης της Αριστερής Αντιπολίτευσης κόντρα στον εκφυλισμό της ρώσικης επανάστασης.

Η κρίση και οι καταρρεύσεις των καθεστώτων της Ανατολικής Ευρώπης το 1989 –και τελικά και της ίδιας της ΕΣΣΔ– κάτω από την πίεση εργατικών εξεγέρσεων, ήταν η επιβεβαίωση της θεωρίας του κρατικού καπιταλισμού και ταυτόχρονα μια ασπίδα προστασίας για τους επαναστάτες απέναντι στις τρομακτικές απογοητεύσεις που προκάλεσαν σε πολλά κομμάτια της Αριστεράς.

Ο Κλιφ, στηριγμένος στην ανάλυση του Τρότσκι για το πώς χάθηκε η επανάσταση στη Ρωσία, έγραψε το 1947 το βιβλίο του '**Κρατικός Καπιταλισμός στη Ρωσία**', σε ηλικία μόλις 30 χρόνων, αποδεικνύοντας ότι τα σταλινικά καθεστώτα του λεγόμενου «υπαρκτού σοσιαλισμού» ήταν ένα είδος καπιταλισμού, όπου το κράτος λειτουργούσε σαν συλλογικός καπιταλιστής. Η θεωρία του θωράκιζε πολιτικά τους

επαναστάτες απ' τον πειρασμό να στηρίξουν ένα από τα δυο μπλοκ του Ψυχρού Πολέμου, επειδή το ένα υποτίθεται ήταν πιο 'προοδευτικό' από το άλλο. Το σύνθημα που έριξε: «ούτε Ουάσινγκτον, ούτε Μόσχα», προσέφερε ένα δρόμο αντίστασης στις πιέσεις των αντίπαλων στρατόπεδων.

Ήταν μια θεωρία που έδινε τη δυνατότητα να εξηγήσουμε και την άνοδο και την πτώση αυτών των καθεστώτων. Όταν τη διατύπωνε τέσσερις δεκαετίες πριν, ο Κλιφ υποστήριζε ότι η σταλινική Σοβιετική Ένωση ήταν ένας γραφειοκρατικός κρατικός καπιταλισμός, όπου η κυρίαρχη τάξη των γραφειοκρατών εκμεταλλευόταν την εργατική τάξη, όπως οι ιδιώτες καπιταλιστές εκμεταλλεύονταν την εργατική τάξη στη Δύση. Η ΕΣΣΔ ανταγωνιζόταν τη Δύση προσαρμοσμένη στη λογική της καπιταλιστικής συσσώρευσης που ο Μαρξ είχε αποκαλύψει στο «Κεφάλαιο». Όπως συνέβαινε και σε όλες τις μορφές του καπιταλισμού, ο κρατικός καπιταλισμός γεννούσε μια όλο και μεγαλύτερη εργατική τάξη που είχε τη δύναμη να συντρίψει το καθεστώς. Και ταυτόχρονα, ακριβώς επειδή αντιλαμβάνονταν το 'Ανατολικό μπλοκ' σαν κομμάτι του διεθνούς συστήματος, ο Κλιφ προέβλεπε –όπως αποδείχθηκε σωστά– ότι η κρίση σύντομα θα χτυπήσει και τη Δύση. Έτσι προετοίμασε τους επαναστάτες για τις μεγάλες μάχες του 21ου αιώνα.

Ένας κόσμος να κερδίσουμε

Γι' αυτό, την τελευταία δεκαετία της ζωής του, ο Κλιφ μπόρεσε να ξεχωρίσει πολύ γρήγορα τα σημάδια της επερχόμενης ανόδου του κινήματος. Πριν ακόμα από το Σιατλ το 1999, διαπίστωνε το φούντωμα μιας νέας πολιτικής αγανάκτησης σε όλο τον κόσμο, που στη Γαλλία ιδιαίτερα συνοδευόταν από μια αναβίωση των εργατικών αγώνων. Για άλλη μια φορά αναδυόταν ένα καινούργιο ακροατήριο για τις σοσιαλιστικές ιδέες και ο Κλιφ ρίχτηκε στη δουλειά για να το συναντήσει. Μόλις τρεις βδομάδες πριν το θάνατό του, όπως θυμάται ο Κρις Χάρμαν, «έσπειρε τον ενθουσιασμό σε ένα 'σχολείο νέων μελών' του SWP μιλώντας για τα καθήκοντα των επαναστατών τον 21ο αιώνα. Η πλειοψηφία του ακροατηρίου δεν είχε ούτε το ένα τέταρτο από τα χρόνια του». Το τελευταίο βιβλίο του ήταν μια πολιτική αυτοβιογραφία με τίτλο «Ένας κόσμος να κερδίσουμε». Εκεί ο Κλιφ τελειώνει με τις παρακάτω φράσεις:

«Η διαφορά ανάμεσα στην επιτυχία και την αποτυχία, ανάμεσα στη Ρωσία τον Οκτώβρη του 1917 και τις άλλες εργατικές επαναστάσεις, ήταν ότι στην πρώτη περίπτωση υπήρχε ένα μαζικό επαναστατικό κόμμα που πρόσφερε αποτελεσματική ηγεσία. Αν και οι επαναστάτες δεν μπορούν να καθορίσουν τη στιγμή που ξεσπάει η επαναστατική κρίση, μπορούν να καθορίσουν το τελικό της αποτέλεσμα στο βαθμό που έχουν χτίσει ένα δυνατό επαναστατικό κόμμα.

Ο Κάτων ο Πρεσβύτερος, ένα μέλος της Ρωμαϊκής Συγκλήτου, συνήθιζε να κλείνει όλες τις ομιλίες του με τις λέξεις: 'Cartago delenda est' –Η Καρχηδόνα πρέπει να καταστραφεί. Και τελικά η Ρώμη πραγματικά κατέστρεψε την Καρχηδόνα. Εμείς πρέπει να κλείνουμε με τις λέξεις: 'Το επαναστατικό κόμμα πρέπει να χτιστεί'».

Κώστας Πίπτας

Η τάξη μας, η Αριστερά και η κρίση

*Την Κυριακή 5 Απρίλη συνεδρίασε με τηλεδιάσκεψη το Πανελλαδικό Συμβούλιο του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος με συμμετοχή αντιπροσώπων από όλη τη χώρα. Το κείμενο με τίτλο **Η τάξη μας και η Αριστερά μπροστά στην κρίση** παρουσιάζει τα βασικά σημεία από την εισήγηση της Κεντρικής Επιτροπής και στις διπλανές στήλες δίνουμε μια εικόνα από την πλούσια συζήτηση που ακολούθησε.*

Συνέχεια από τη σελ.3

Τρίτος παράγοντας είναι η υποταγή κάθε διαδικασίας αντιμετώπισης μιας πανδημίας στη λογική και τις προτεραιότητες του κέρδους. Φαίνεται στην επιστημονική έρευνα: κανένας από τους πρωτοπόρους επιστήμονες δεν έχει τη δυνατότητα να προωθήσει την έρευνά του, τις αναλύσεις και τις εκτιμήσεις του ανεξάρτητα από όλη αυτή την πίεση. Φαίνεται στις προτεραιότητες της φαρμακοβιομηχανίας: δεν υπήρξε έγκαιρη πρόοδος στην κατεύθυνση της αντιμετώπισης με φάρμακα, εμβόλια κλπ. Τέλος, φαίνεται στην υποβάθμιση των δομών Υγείας. Η κορύφωση της πανδημίας πρέπει να βρίσκεται μέσα στα όρια των δυνατοτήτων του Συστήματος Υγείας αλλά τα όρια αυτά τα έχουν καθορίσει οι περικοπές και η επέλαση του νεοφιλελευθερισμού.

Ο καπιταλισμός προκαλεί και αδυνατεί να ανακόψει το ξέσπασμα μιας πανδημίας. Παράλληλα στη σημερινή κατάσταση έχουμε συνδυασμό της πανδημίας με την οικονομική κρίση. Αυτό κάνει το φαινόμενο πρωτοφανές. Αλλά είναι λάθος να το αφαιρέσει κανείς από το πλαίσιο της κρίσης του συστήματος. Η τωρινή οικονομική κρίση είναι συνέχεια της κρίσης που σέρνεται 10 χρόνια τώρα. Η κρίση του 2007-08 προκάλεσε μεγάλη βουτιά στην οικονομική δραστηριότητα και είχαμε αρχίσει να οδεύουμε σε μια νέα βουτιά πριν το ξέσπασμα της πανδημίας. Προφανώς το ξέσπασμα την χειροτερεύει, αλλά λόγω της μακρόσυρτης κρίσης μπαίνουμε σε αυτή τη φάση με πάρα πολύ έντονη την αδυναμία των από πάνω να δημιουργήσουν διέξοδο.

Οι κυβερνήσεις και οι κεντρικές τράπεζες επιχειρούν να αντιμετωπίσουν και τη νέα κρίση με την ίδια ακριβώς πολιτική. Πώς θα συγκεντρώσει το κράτος πόρους για να σώσει επιχειρήσεις και πώς θα βάλει την εργατική τάξη να πληρώσει αυτό το κόστος, αυτός είναι ο προσανατολισμός.

Καραντίνα και μνημόνια -είτε τα ονομάσουν έτσι είτε όχι- είναι μια φοβερή οπισθοδρόμηση για το σύστημα αλλά και μια συνθήκη μέσα στην οποία βλέπουμε την ταξική πόλωση και την πολιτική πόλωση. Η πολιτική πόλωση αυτή

7 Απρίλη, Νοσοκομείο Παιδών Πεντέλης

τη στιγμή είναι κρυμμένη. Υπάρχουν στοιχεία που τα συγκαλύπτει η στάση της ρεφορμιστικής αριστεράς. Δεν είναι μόνο στην Ελλάδα, ο **Τσίπρας**, που δίνει εξόφθαλμα κάλυψη στην κυβέρνηση. Στη Βρετανία, στη Γερμανία, όλο το φάσμα της ρεφορμιστικής Αριστεράς συναινεί. Στην Πορτογαλία προχώρησε η κυβέρνηση σε απαγόρευση απεργιών με την άμεση ή έμμεση στήριξη και από το **Κομμουνιστικό Κόμμα** και από το **Μπλόκο της Αριστεράς**.

Αυτό δεν είναι κάτι που θα διαρκέσει. Ήδη έχει αρχίσει να ραγίζει. Ότι η εργατική τάξη μετά το αρχικό σοκ αρχίζει να παλεύει το είδαμε στη **Ιταλία** με τις οργανωμένες εργατικές αντιστάσεις, το βλέπουμε στις **ΗΠΑ** του Τραμπ, το βλέπουμε κι εδώ. Τις αντιστάσεις που έχουν αρχίσει με αιχμή τα νοσοκομεία. Οι αιχμές είναι εκεί που ο κόσμος καταφέρνει να οργανώσει την αντίστασή του και να ξεσπάσει, αλλά οι διεργασίες πηγαίνουν σε μεγαλύτερο βάθος. Ακόμα και τα ΜΜΕ είναι υποχρεωμένα να υποκλίνονται μπροστά σε ηρωικά κομμάτια της εργατικής τάξης χάρη στα οποία συνεχίζουμε να υπάρχουμε.

Εκατομμύρια απλοί εργαζόμενοι αλλάζουν ιδέες. Την ίδια την εικόνα που έχουν για τον εαυτό τους και για την αξία τους, για το ότι δεν μπορεί να υπάρξει η κοινωνία χωρίς τη δική τους εργασία. Υπάρχει μια αντίφαση ανάμεσα στο πολιτικό σκηνικό της συναίνεσης στη βάση της καπιταλιστικής παρέμβασης για την αντιμετώπιση της κρίσης, και στον κόσμο, όπου γίνεται η αντίστροφη διαδικασία. Όχι μόνο σε αυτούς που καταφέρνουν να οργανώσουν μια απεργία, μια διαμαρτυρία, μια διαδήλωση, αλλά σε πλατιά κλίμακα, στον κόσμο που σκέφτεται «μέχρι χτες μας φτύνανε και τώρα ξαφνικά είμαστε ήρωες».

Είμαστε περήφανοι που σε αυτή την αντίφαση το ΣΕΚ άνοιξε το δρόμο ώστε το προς τα πού ξεδιπλώνεται να είναι στην κατεύθυνση των συμφερόντων της εργατικής τάξης και όχι όπως επιθυμεί το συναινετικό σκηνικό. Αποκρούσαμε τις πρώτες επιθέσεις του στυλ «είστε ανεύθυνοι» από τα δεξιά αλλά και πιέσεις από τα αριστερά τύπου «θα λογαρια-

στούμε μετά, τώρα είμαστε στην πανδημία». Δεν περιμέναμε.

Από τις εκλογές μέχρι σήμερα κοντράραμε απόψεις ότι η αριστερά ηττήθηκε επειδή έχασε τις εκλογές, ότι η ΝΔ εί-

ναι οδοστρωτήρας, η εργατική τάξη είναι σκόνη. Κι επειδή μεταφράσαμε αυτή την πολιτική συζήτηση σε δράσεις όλο αυτό το διάστημα, μπορέσαμε να μπούμε προετοιμασμένοι σε αυτή τη φάση. Δεν μας οδηγεί αυτό στο συμπέρασμα ότι είμαστε μόνοι. Όλο και περισσότερα τμήματα της Αριστεράς θα δέχονται την πίεση και θα εγκαταλείπουν την συναινετική ή διστακτική πολιτική. Αυτό αφορά και τις δράσεις στα κομμάτια της εργατικής τάξης που παλεύουν αλλά και τις πολιτικές πρωτοβουλίες. Στο κέντρο είναι η πρωτοβουλία να σπάσουμε τον αποκλεισμό των προσφύγων, ένα τεράστιο ζήτημα με διεθνείς διαστάσεις. Με τα κρούσματα στη Ριτσώνα και τη Μαλακάσα, η καμπάνια της ΚΕΕΡΦΑ για τα στρατόπεδα είναι πολύ σημαντική.

Η πορεία δεν θα είναι ευθύγραμμη. Μετά την ανταρσία στα νησιά ενάντια στα ΜΑΤ η κυβέρνηση έκανε ένα ρατσιστικό άλμα στον Έβρο για να την ταπώσει. Θα έχουμε τέτοιες στροφές. Ούτε η Αριστερά που είναι με τη συναίνεση έχει τελειώσει. Κι εκεί θα έχουμε γυρίσματα. Μπαίνουμε σε αυτή τη διαδικασία με ένα αρκετά ισχυρό ΣΕΚ ώστε να παίρνει πρωτοβουλίες και να σπρώχνει τα πράγματα προς τα εμπρός.

Η κυβέρνηση επιτίθεται στους εργαζόμενους και είναι έντονα ρατσιστική. Το τελευταίο διάστημα είχαμε μια επίθεση σε βάρος της μειονότητας.

Έκλεισαν τα ναυπηγεία στην Ευρώπη και επέστρεψε κόσμος της μειονότητας που εργαζόταν. Η κυβέρνηση δεν έκανε κανένα τεστ στο αεροδρόμιο, αντίθετα τους επιτέθηκε: έρχεστε από το εξωτερικό, θα μπειτε σε καραντίνα. Θα κλείσουμε τα πάντα στην περιοχή και θα σας περιορίσουμε στα σπίτια σας. Μετά από αυτό το πογκρόμ ακολούθησε η φιέστα του Χαρδαλιά που ήρθε στην περιοχή για να δείξει ότι το διαχειρίζονται σωστά. Παράλληλα εξελίσσεται μια επίθεση στους εκπαιδευτικούς από το Υπουργείο. Έχει διαλύσει τα πάντα στο ωράριο και πιέζει τους εκπαιδευτικούς. Ετοιμάζεται η Κεραμέως να φέρει πολυνομοσχέδιο για την Παιδεία που περιλαμβάνει μεταξύ άλλων την αξιολόγηση. Ξέρετε τι θα σημαίνει σε περιόδους τέτοιας επιδείνωσης της κρίσης.

Τζεμαλή Μηλιαζήμ, Ξάνθη

Από την πλευρά της αστικής τάξης έχουμε μια λυσσαλέα προσπάθεια επιβίωσης των νεοφιλελεύθερων πολιτικών και κλιμάκωσης της κοινωνικής και ιδεολογικής αντεπίθεσης.

Στην εκπαίδευση προσπαθεί να επιβάλει την εξ' αποστάσεως εκπαίδευση, ένα βαθύτατο νεοφιλελεύθερο σχέδιο από την εποχή της Διαμαντοπούλου. Στόχος να χτυπήσει τους διορισμούς, την ειδική αγωγή και μια σειρά άλλους τομείς της εκπαίδευσης. Είναι και ιδεολογική επίθεση. Στην τηλεόραση όταν είπαν ότι ένα 20% μαθητών δεν έχει πρόσβαση στο ίντερνετ η απάντηση ήταν «δεν είναι και τόσο δραματικό». Ανοίγει το ότι μπορεί η εκπαίδευση να μην ανήκει και σε όλους.

Εξειδικεύονται οι μάχες που έχουμε να δώσουμε κατά χώρους: υπεράσπιση της καθολικότητας της εκπαίδευσης, υπεράσπιση της συλλογικότητας των εκπαιδευτικών ενάντια στην προσπάθεια κατηγοριοποίησής τους όταν γίνεται λόγος για «εξαφανισμένους», η κόντρα με την αξιολόγηση αξιολόγησης, η αντίσταση στην περιστολή των μισθών. Στην τελευταία συνεδρίαση του πυρήνα είχαμε 21 ανθρώπους, εκ των οποίων τέσσερις εκπαιδευτικούς.

Σεραφείμ Ρίζος, Χανιά

Χάρη στο κουράγιο σας και στο κόμμα μας κατορθώσαμε και ξαναμπαίνει μπροστά ο πυρήνας Αλεξανδρούπολης.

Μαζεύτηκε στρατός και ΕΛΑΣ στο χερσαίο τμήμα των συνόρων. Εμείς φωνάζαμε ότι ο κίνδυνος είναι από τα μέσα, δεν έχουμε γιατρούς νοσοκομεία κλπ. Μας απαγορεύανε να πάμε στις Καστανιές. Εθνικόφρονες, φασίστες και ακροδεξιό πήραν τα όπλα. Η κατάσταση συνεχίστηκε μέχρι που άρχισε να χτυπάει ο κορονοϊός. Στους μπάτσους και τους φύλακες της Φρόντεξ δεν έγινε κανένας έλεγχος. Θα προσπαθήσουμε, με τις μικρές δυνάμεις που έχουμε, να πάμε στο νοσοκομείο να δείξουμε ότι ο εχθρός είναι από τα μέσα. Παλεύουμε για ανοιχτά σύνορα!

Γιώργος Μποτσίδης, Αλεξανδρούπολη

Ανταποκρινόμαστε στις νέες προκλήσεις

Στην πλούσια συζήτηση που έγινε στο πανελλαδικό συμβούλιο του ΣΕΚ, 38 συντρόφισσες και σύντροφοι πήραν τον λόγο, περιγράφοντας όλο το εύρος των αγώνων που ανοίγουν μέσα στην βαθιά κρίση του συστήματος. Πρώτα και κύρια τη μάχη για να σώσουμε ζωές, με συστηματική παρέμβαση στους χώρους που τα τμήματα της εργατικής τάξης που κρατούν την κοινωνία όρθια, δουλεύουν και δίνουν μάχες.

«Τα προηγούμενα χρόνια είχαν γίνει μελέτες από κέντρα λοιμώξεων για το αν σε ενδεχόμενη πανδημία θα άντεχαν τα ΕΣΥ. Δεν δημοσιεύτηκαν γιατί το πόρισμα ήταν ότι δεν μπορεί να ανταποκριθεί το σύστημα. Σε μια τέτοια κρίση τα αφηγήματα του καπιταλισμού καταρρέουν, όλα ξεγυμνώνονται. Την απεργία της 5 Μάρτη η ΠΟΕΔΗΝ την πήρε πίσω και δεν είχαμε την οργάνωση για να επιβάλουμε ότι από τα κάτω θα την κρατήσουμε. Τώρα καταφέραμε μια κινητοποίηση που η ΠΟΕΔΗΝ δεν είχε προλάβει να πει αν θα την κρατήσει να γίνεται κέντρο για όλους», είπε η **Αργυρή Ε.**, από το νοσοκομείο Γεννηματάς.

Μια πλατιά καμπάνια υπογραφών στο κείμενο του Συντονιστικού των Νοσοκομείων οργανώσαν οι πυρήνες της Θεσσαλονίκης: «έχουν μαζευτεί 51 υπογραφές, 23 στο Ιπποκράτειο, 14 στο ΨΝΘ, 11 στο ΚΥ Ευόσμου και από μία στην πύλη Αξιού, στο Γεννηματάς και στο Παπαγεωργίου», είπε ο **Γιάννης Κ.**, από το Ιπποκράτειο νοσοκομείο.

Η **Αργυρώ Ξ.** από το νοσοκομείο Αγλαΐα Κυριακού τόνισε: «Δουλεύουμε σε πολύ δύσκολες συνθήκες. Δίνουμε καθημερινή μάχη για μάσκες και γάντια. Ο μισθός μας είναι, πολύ χαμηλός, 520 ευρώ. Είμαστε 3 μήνες μέσα. Είναι καθημερινή η μάχη. Προσπαθούμε να είμαστε ενωμένοι όλοι οι σύντροφοι, όσοι δουλεύουμε και όσοι παρεμβαίνουν απ' έξω, έχουμε βάλει αφίσες παντού και στο τμήμα μου το ακτινολογικό».

«Μέσα σε αυτές τις συνθήκες δεν αλλάζουν μόνο οι διαθέσεις αλλά και οι ιδέες. Εκεί που υπήρχε δυσκολία σε κάποια αιτήματα παλιά, όπως η κρατικοποίηση των κλινικών, τώρα το λέει ο ίδιος ο κόσμος. Υπάρχει μεγάλη ανταπόκριση στο κείμενο υπογραφών. Το υπογράφουν ακόμα και διαδικτυακά σε νοσοκομεία που δεν έχουμε παρέμβαση, στη Χαλκιδική, την Εύβοια, τα Γιάννενα», είπε η **Κατερίνα Θ.**, από τον πυρήνα της Νίκαιας.

«Οι ΜΕΘ ήδη δεν αρκούν γι αυτό όλος ο κόσμος μπορεί πλέον να καταλάβει ότι το αίτημα κρατικοποίησης των ιδιωτικών κλινικών είναι ένα πραγματικά κοινωνικό αίτημα. Η διεύθυντρια του παθολογικού στο Αττικό βγήκε να καταγγείλει ανεπάρκειες, την πήρε ο ΥΠΕάρχης τηλέφωνο απειλώντας την 'κάτσε καλά, θα σου πάρουμε την άδεια'. Αντί για φόβο της προκάλεσε οργή. Υπέγραψε το κείμενό μας αμέσως μετά», είπε η **Θένια Α.**, από τον Ερυθρό

Ο **Νίκος Χ.** από τον πυρήνα των Δυτικών Θεσσαλονίκης είπε: «Οι εργαζόμενοι στους δήμους πληρώνουν από την τσέπη τους για μέτρα προστασίας. Από αυτό το αίτημα έχουν ανοίξει όλα τα ζητήματα, κανένας δεν το αφήνει για μετά. Να λειτουργήσει η 'Βοήθεια στο Σπίτι', να μονιμοποιηθούν οι συμβασιούχοι εδώ

7/4, Με την Εργατική Αλληλεγγύη στην κινητοποίηση των εργαζόμενων στον Ερυθρό

και τώρα χωρίς προκήρυξη». Ο **Σπύρος Γ.** από τον πυρήνα Περιστερίου πρόσθεσε: «Στον δήμο Περιστερίου αντί να κάνουν προσλήψεις πιέζουν τους ήδη λίγους εργαζόμενους να βγάλουν περισσότερη δουλειά, με το ίδιο μισθολόγιο. Στο ΙΚΑ ο κόσμος της γειτονιάς ζητάει τεστ ή παρακολούθηση, αυτό σημαίνει κι άλλος φόρτος εργασίας. Η εφημερίδα είναι ο σύνδεσμος ανάμεσα στο κόμμα και τον έξω κόσμο και αυτό που μαθαίνουμε για τον κόσμο αυτόν είναι ότι είναι οργισμένος».

Η **Εύα Ν.**, από τον πυρήνα Ζωγράφου, περιέγραψε την κοινή μάχη εσιακών φοιτητών/τριών και εργαζόμενων στις εστίες: «Έγιναν μαζικές γενικές συνελεύσεις εσιακών απέναντι στο τελεσίγραφο της κυβέρνησης να φύγουν από τις εστίες σε 3 μέρες. Οι εσιακοί είναι φτωχά στρώματα με εμπειρίες στις μάχες. Η συζήτηση στις συνελεύσεις του ΕΚΠΑ που παρεμβήκαμε εμείς και όπου συμμετείχαν περίπου 100 άτομα ήταν πολύ προχωρημένη. Όλοι είχαν καθαρό ότι δεν φεύγουμε γιατί είμαστε πρόσφυγες/μετανάστες, δεν έχουμε άλλο σπίτι, εργαζόμαστε, δεν στέκει υγειονομικά κλπ. Αλλά και γιατί διαφωνούμε με την καμπάνια ατομικής ευθύνης 'μένουμε σπίτι'. Υπάρχουν τόσοι που δεν έχουν σπίτι να μείνουν άστεγοι, πρόσφυγες, θύματα ενδοοικογενειακής βίας, άτομα με προβλήματα ψυχικής υγείας που δεν αντέχουν να κλειστούν. Έφτασαν να συζητάνε μέχρι και για εργατικό έλεγχο: θα μείνουμε, και μαζί με τους εργαζόμενους να ξαναεξικινήσουμε τη λειτουργία των εστιών. Και υιοθετούν τα αιτήματα των εργαζόμενων. Με αυτόν τον κόσμο πρέπει να δουλέψουμε».

Πολλές παρεμβάσεις έγιναν και για τις μάχες να προστατευθούν τα πιο ευάλωτα κομμάτια της κοινωνίας από την πανδημία. «Έχουμε δουλειά στα δημοτικά και κοινοτικά συμβούλια, έχουμε ξεκινήσει παρέμβαση στο δήμο και στα Εξάρχεια για τους άστεγους και έχουμε να το συνεχίσουμε», είπε ο **Σωκράτης Τ.** από τον πυρήνα Εξαρχείων. «Η δημοτική κίνηση Ανταρσία στο Λιμάνι έχει παίξει ρόλο με τις ανακοινώσεις που ανέδειξαν την επίθεση στους άστεγους. Θα κάνουμε και κινητοποίηση. Έχουμε αποκτήσει σχέσεις με τους πρό-

σφυγες από το Σχιστό, τώρα με τις νέες συνθήκες δυσκολεύει η παρέμβαση αλλά προσπαθούμε να διατηρήσουμε τη σχέση αυτή», είπε ο **Έλις Μ.** από τον πυρήνα Πειραιά. «Κάναμε παρέμβαση με την Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας στο Γηροκομείο Αθηνών. Τονίσαμε ότι η πρόνοια δεν μπορεί να είναι εμπόρευμα. Το αίτημα είναι να κρατικοποιηθεί το Γηροκομείο και να επαναπροσληφθούν οι απολυμένοι», είπε ο **Κώστας Π.** από τον πυρήνα Περιστερίου.

Με τη δύναμη της τάξης

Ο **Δημήτρης Τ.** από τον πυρήνα Χαμοστέρνας επισήμανε: «Η συζήτηση για την ιστορία της φιλανθρωπίας, που καλοπροαίρετα μπαίνουν οι άνθρωποι, χρειάζεται να γίνει αιχμηρά. Μοναδική ασπίδα απέναντι σε αυτή την ιστορία είναι η δύναμη της τάξης μας. Για παράδειγμα η κυβέρνηση έβαλε μπροστά να καλύψει τα κενά με εθελοντές φοιτητές και οι γιατροί είπαν όχι εθελοντές, προσλήψεις». Η **Φύλλα Π.** από τον πυρήνα Κυψέλης πρόσθεσε: «Η οργή δεν φαίνεται όπως έχουμε συνηθίσει να φαίνεται, αλλά υπάρχει. Και το ότι η κυβέρνηση βρίσκεται σε πανικό φαίνεται από μια σειρά υποχωρήσεις που έχει αναγκαστεί να κάνει. Πρέπει να το θυμόμαστε αυτό γιατί οργανώνουμε τον αγώνα για να σώσουμε κυριολεκτικά ζωές. Άνοιξαν τα σουπερ μάρκετ μια Κυριακή, το μαζέψανε από την κατακραυγή. Ο δήμος Αθήνας για πρώτη φορά βρήκε χώρο για τους αστέγους όταν το αναδείξαμε. Τεστ στο γηροκομείο έκαναν όταν υπήρξαν αντιδράσεις και αναδείξαμε το θέμα με κινητοποίηση».

«Τις πρώτες δυο βδομάδες της πανδημίας ήταν κέντρο οι δράσεις της ΚΕΕΡΦΑ στη Θεσσαλονίκη. Κάναμε δυο εκδηλώσεις και στις 22 Μάρτη πήγαμε με την ΕΝΙΘ στο στρατόπεδο. Συζητήσαμε με τους πρόσφυγες για τους αγώνες να ανοίξουμε τα καμπ και για τους αγώνες μέσα στα νοσοκομεία. Χρειάζεται να οργανώσουμε από τώρα το πώς θα γίνει η παρέμβαση στα στρατόπεδα το Πάσχα», είπε η **Δήμητρα Κ.** από τον πυρήνα της Τούμπας. «Χρειάζεται να διατηρήσουμε τη σχέση με τους πρόσφυγες από τον Κατσικά. Ακόμα δεν έχει κρούσμα.

Αλλά πρέπει να δούμε πώς αντιμετωπίζουμε τα ζητήματα όπως ότι τους κόβουν πρόστιμα. Να τα αναδείξουμε και στην τοπική κοινωνία», είπε η **Αρετή Κ.** από τον πυρήνα των Ιωαννίνων.

Μεγάλο κομμάτι των παρεμβάσεων έδειχνε τη σημασία των πολιτικών αντανάκλαστικών του κόμματος στις νέες συνθήκες και τα καθήκοντα για να ανταποκριθούν οι πυρήνες στις μάχες. «Στη συναυλία στα Βριλήσσια, που την κάναμε παρά την πίεση για το αντίθετο, φάνηκε ακόμη και δικός μας κόσμος να διατάζει. Πολύ γρήγορα ο κόσμος κατάλαβε. Και χρειάστηκε βέβαια να ανοίξει η κουβέντα, με συνδυασμό της συζήτησης για τις ευθύνες της κυβέρνησης, με την καμπάνια 'εκκενώστε τα στρατόπεδα', είπε ο **Ορέστης Η.** από τον πυρήνα των Βριλησίων.

«Αξιοποιούμε δουλειά δεκαετιών, μια τεχνογνωσία που διατηρεί το δίκτυό μας, η δουλειά που κάνουν οι πυρήνες, οι γραμματείς, οι εξορμήσεις με την εφημερίδα», είπε ο **Μηνάς Χ.** από τον πυρήνα Ιλισίων. Η **Κατερίνα Σ.** από τον πυρήνα Ζωγράφου τόνισε: «Η συμμετοχή είναι αυξημένη στους πυρήνες. Η γραμματεία χρειάζεται να στέλνει σε όλους δελτίο με την ημερήσια διάταξη. Να φροντίζει ώστε να είναι ακόμα καλύτερα οργανωμένες συνεδριάσεις». Ο **Βασίλης Μ.** από τον πυρήνα Αμπελοκήπων πρόσθεσε: «Δεν μπορεί το ίντερνετ να υποκαταστήσει τη ζωντάνια της ταξικής πάλης. Οργανώνουμε την εφημερίδα έτσι ώστε να είμαστε σε θέση να χρεώσουμε όλα τα ανανεωμένα μέλη. Στις λαϊκές, σε βόλτα, με διάφορους τρόπους. Οι γραμματείες των πυρήνων οργανώνουν αυτή τη χρέωση εφημερίδας και κάνουν σχέδιο παρεμβάσεων στους εργατικούς χώρους. Επίσης λύνουν τα τεχνικά ζητήματα πάσης φύσεως που προκύπτουν».

Ο **Μύρων Μ.** από τον πυρήνα Ηρακλείου Κρήτης τόνισε: «Όση προπαγάνδα και να κάνουμε ιντερνετικά η κυβέρνηση έχει δώσει εκατομμύρια στα κανάλια για να πείσουν τον κόσμο ότι διαχειρίζεται την κατάσταση καλά και να πλέκουν το εγκώμιο του Χαρδαλιά και του Τσιόδρα. Για να το ξεπεράσουμε αυτό χρειάζεται να αυξήσουμε τις παρεμβάσεις σε χώρους και να δίνουμε ξεκάθαρες απαντήσεις. Και τα δυο δείχνουν τη σημασία της εφημερίδας».

«Το πώς διαχειριστήκαμε την 21 Μάρτη στη Θεσσαλονίκη ήταν ένα πρώτο καθοριστικό βήμα για τις επόμενες μάχες με σημαντικό σταθμό τις 7 Απρίλη. Η μεγαλύτερη συμμετοχή στους πυρήνες βάζει νέα καθήκοντα και στην οργάνωσή τους. Η πολιτική συζήτηση εξοπλίζει όλα τα μέλη, όχι μόνο για τις εξορμήσεις, αλλά και για τον χώρο δουλειάς τους, τον κύκλο τους κλπ», είπε ο **Ευκλείδης Μ.** από τον πυρήνα Καμάρας.

«Από την έναρξη της απαγόρευσης οργανώνουμε εξορμήσεις σε πλατείες με πολλούς συντρόφους και συμμετοχή από επαφές μας. Κόσμο που συμφωνεί με την εκτίμηση ότι δεν είναι μια φάση όπου σηκώνουμε τα χέρια ψηλά. Χάρη στη μαζική αυτή συμμετοχή η εξόρμηση έδινε μια αυτοπεποίθηση στον κόσμο της γειτονιάς που μπορεί να ένιωθε απομονωμένος στο σπίτι του μόνο με τις ειδήσεις», είπε **Βάσια Τ.** από το Ελληνικό.

Αφροδίτη Φράγκου

Ο Σοσιαλισμός δεν είναι Ουτοπία

Η ξαφνική επέλαση του κορονοϊού έχει δείξει αυτές τις μέρες με τον πιο δραματικό τρόπο την θανατηφόρα χρεοκοπία του καπιταλισμού. Από τη μια μέχρι την άλλη πλευρά του πλανήτη οι άρχουσες τάξεις και οι κυβερνήσεις τους προσπαθούν να ελέγξουν την πανδημία με την καραντίνα – με τα ίδια ακριβώς εργαλεία που προσπαθούσαν να αντιμετωπίσουν τον “μαύρο θάνατο” οι άρχουσες τάξεις πριν από οκτώ αιώνες, στα βάθη του μεσαίωνα.

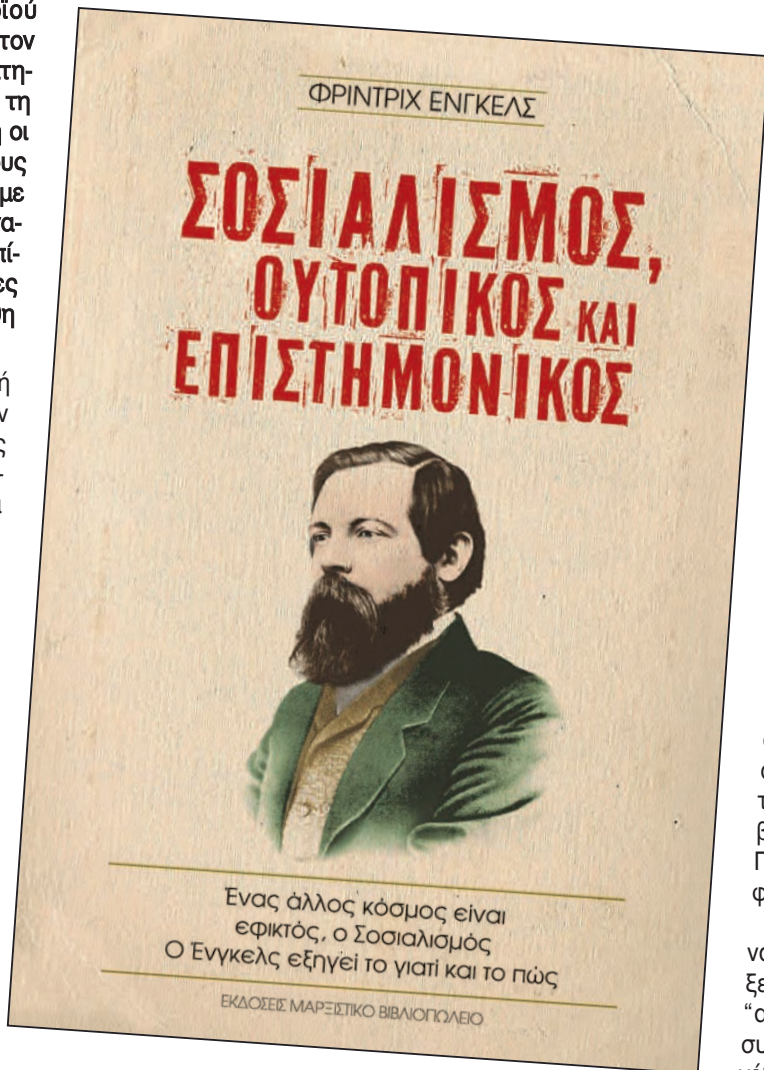
Χιλιάδες άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους -και πολλοί περισσότεροι θα την χάσουν δυστυχώς μέσα στις επόμενες ημέρες και εβδομάδες- θύματα ενός συστήματος που έχει παραδώσει τα πάντα στον τυφλό ανταγωνισμό και το κυνήγι του κέρδους. Η “αλλαγή συστήματος” μοιάζει σήμερα πιο επιτακτική από ποτέ. Με τι μπορούμε όμως να αντικαταστήσουμε τον χρεοκοπημένο καπιταλισμό; Το ερώτημα φυσικά δεν είναι καθόλου νέο.

Ο Φρίντριχ Ένγκελς, ο στενός συνεργάτης του Μαρξ, ασχολήθηκε με αυτό το πρώτο κύμα των οραματισμών ενός καλύτερου κόσμου στο βιβλίο του **“Σοσιαλισμός, Ουτοπικός και Επιστημονικός”** (το οποίο ήταν στην πραγματικότητα μέρος ενός μεγαλύτερου βιβλίου που έχει μείνει στην ιστορία σαν **“Αντιντρίνγκ”**). Το μικρό αυτό κείμενο (το κείμενο του Ένγκελς καλύπτει 52 σελίδες στην ελληνική έκδοση του βιβλίου από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο) έγινε μέσα στα επόμενα χρόνια ένα από τα μπεστ σέλερ της μαρξιστικής βιβλιογραφίας. Μόνο το **“Κομμουνιστικό Μανιφέστο”**, ένα βιβλίο που έχει τυπωθεί μέχρι σήμερα σε πάνω από πεντακόσια εκατομμύρια αντίτυπα και ανήκει στα τέσσερα πιο πολυδιαβασμένα βιβλία του κόσμου, το έχει ξεπεράσει σε εκδόσεις και αναγνώσεις.

Ο Ένγκελς ξεκινάει το κείμενό του με την ίδια τη χρεοκοπία της αίγλης του καπιταλισμού: “Οι Γάλλοι φιλόσοφοι του 18ου αιώνα, αυτοί που προετοίμασαν την επανάσταση, επικαλούνταν τη λογική σαν μοναδικό κριτή για τα πάντα. Έπρεπε να δημιουργηθεί λογικό κράτος, λογική κοινωνία. Καθελί που ερχόταν σε αντίθεση με την αιώνια λογική, έπρεπε να εξαλειφθεί δίχως οίκτο”.

Καρικατούρες

Το αποτέλεσμα της νίκης της Γαλλικής Επανάστασης, όμως, διέψευσε αυτές τις προσδοκίες: “Το κοινωνικό συμβόλαιο του Ρουσσώ βρήκε την πραγματοποίησή του στην περίοδο της Τρομοκρατίας... Η αιώνια ειρήνη... μετατράπηκε σε ατέλειωτο κατακτητικό πόλεμο... Η πληρωμή της μετρητοίς σταδιακά έγινε... ο μοναδικός κοινωνικός δεσμός... Το εμπόριο εξελίχθηκε σε όλο και μεγαλύτερη απάτη... Η βίαιη καταπίεση παραχώρησε τη θέση της στη διαφθορά, το σπαθί σαν βασικός μοχλός για την κοινωνική ισχύ παραχώρησε τη θέση του στο χρήμα. Το “δικαίωμα της πρώτης νύχτας” πέρα-

σε από τους φεουδάρχες στους αστούς εργοστασιάρχες. Η πορνεία απλώθηκε σε ανήκουστο μέχρι τότε βαθμό... Οι κοινωνικοί και πολιτικοί θεσμοί που εγκαθιδρύσε ο “θρίαμβος της λογικής” αποδείχτηκαν καρικατούρες...”

Ο Έγκελς περιγράφει στις επόμενες σελίδες του βιβλίου του τις ιδέες και τη δράση τριών σημαντικών σοσιαλιστών: του **Σεν Σιμόν**, του **Φουριέ** και του **Όουεν**. Και οι τρεις αρχίζουν να δραστηριοποιούνται στις αρχές του 19ου αιώνα: “Το 1802 δημοσιεύτηκαν τα Γράμματα από τη Γενεύη” του Σεν Σιμόν, το 1808 εκδόθηκε το πρώτο μεγάλο έργο του Φουριέ... Την 1η Γενάρη του 1800 ο Ρόμπερτ Όουεν ανέλαβε τη διεύθυνση του (κλωστήριου) του Νιου Λάναρκ”.

Ο Όουεν είχε γεννηθεί το 1771. Η οικογένειά του ήταν πάμφτωχη αλλά ο ίδιος κατάφερε πριν ακόμα κλείσει τα τριάντα να γίνει ένας από τους πλουσιότερους και πιο διάσημους βιομηχάνους της Ουαλίας. Ο Όουεν είχε επηρεαστεί βαθιά από την **“Ουτοπία”** του **Τόμας Μορ**. Η ανθρώπινη συμπεριφορά, πίστευε, καθοριζόταν όχι από την φύση τους (που ήταν εξ ορισμού καλή) αλλά από το περιβάλλον μέσα στο οποίο ζούσαν. Ο κόσμος θα μπορούσε να γίνει παράδεισος αν άλλαζε αυτό το περιβάλλον. Αυτές τις ιδέες τις έβαλε σε πράξη στο **Νιου Λάναρκ** – με θεαματικά αποτελέσματα: “Ένας πληθυσμός που σιγά-σιγά έφτασε ως τις 2500 ψυχές... μετατρά-

πηκε σε τέλεια υποδειγματική αποικία, όπου το μεθύσι, η αστυνομία, η ποινική δικαιοσύνη, οι δίκες, η δημόσια πρόνοια και η ανάγκη της φιλανθρωπίας ήταν άγνωστα”.

Ο **Σεν Σιμόν**, αντίθετα, ήταν γόνος αριστοκρατικής οικογένειας. Το πραγματικό του όνομα ήταν Ερρίκος ντε Ρουβρουά, κόμης του Σεν Σιμόν. Πέρασε τα παιδικά του χρόνια μέσα στη χλιδή και την καλοπέραση. Το 1778 όμως, συγκλονισμένος από τα νέα του “Πολέμου της Ανεξαρτησίας” της Αμερικής, εγκατέλειψε την άνετη ζωή του για να πολεμήσει στο πλάι των επαναστατών. Επέστρεψε στο Γαλλία όταν ξέσπασε η επανάσταση. Εγκατέλειψε τους τίτλους ευγενείας και με το όνομα Πολίτης Μπονόνι εκλέχτηκε στην Εθνοσυνέλευση. Η ζωή του ακολούθησε τα βήματα της ίδιας της επανάστασης -για μια περίοδο βρέθηκε μάλιστα στις φυλακές. Πέθανε το 1825 στο Παρίσι πάμφτωχος.

Η κοινωνία αποτελείτο, σύμφωνα με τον Σεν Σιμόν, από δυο “τάξεις” - τους “εργάτες” και τους “αργόσχολους”. Στους εργάτες συμπεριλαμβάνονταν όλοι όσοι συνέβαλλαν με οποιονδήποτε τρόπο στην παραγωγή -όχι μόνο οι ίδιοι οι εργαζόμενοι αλλά και οι διευθυντές τους, τα αφεντικά τους και οι τραπεζίτες που τους χρηματοδοτούσαν. Οι αργόσχολοι ήταν όλη η παλιά καλή κοινωνία που ζούσε, όπως ο ίδιος στα νιάτα του, στη χλιδή χωρίς να προσφέρουν τίποτα στο κοινωνικό σύνολο. Οραματιζόταν ένα σύστημα όπου η επιστήμη και η βιομηχανία θα είχαν τον έλεγχο ολόκληρης της κοινωνίας και όπου όλοι οι άνθρωποι θα δούλευαν και θα πληρώνονταν σύμφωνα με την εργασίας τους.

Ο **Κάρολος Φουριέ** είχε γεννηθεί ένα χρόνο μετά τον Σεν Σιμόν στο Μπεζανσόν της Γαλλίας. Ο πατέρας του ήταν έμπορος και ο ίδιος πέρασε τα πρώτα χρόνια της ζωής του σαν περιοδεύων πλασιέ. Σήμερα οι ιδέες του μοιάζουν αστείες. Σύμφωνα με τον Αμερικανό σοσιαλιστή **Ρόμπερτ Χάιλμπρονερ**:

“Είχε πλάσει έναν κόσμο εντελώς φανταστικό: πίστευε ότι η γη θα έχει μια ζωή διάρκειας 80.000 ετών, τα πρώτα σαράντα με ανοδικές δονήσεις και τα επόμενα σαράντα με καθοδικές δονήσεις. Στη μέση (μην πονοκεφαλιάζετε με την αριθμητική) βρίσκονται 8.000 χρόνια που είναι το Απόγειο της Ευδαιμονίας... Για να το πούμε ευγενικά, ο Φουριέ ήταν εκκεντρικός. Για να ακριβολογούμε ίσως και να του είχε σαλέψει λίγο ο νους... Αλλά όταν έστρεφε τα μάτια του στην καθημερινότητα έβλεπε έναν κόσμο βυθισμένο στο χάος και τη δυστυχία και έβλεπε και έναν τρόπο για να αναδιοργανώσει

την κοινωνία. Η συνταγή του ήταν πολύ ακριβής: η κοινωνία θα έπρεπε να αναδιοργανωθεί σε “φάλαγγες” ... (μια ιδέα) που δεν απείχε και πολύ από τα συνεταιριστικά χωριά του Όουεν.

Ο Φουριέ πέρασε τα τελευταία χρόνια της ζωής του καθισμένος στο δωμάτιό του, περιμένοντας σε συγκεκριμένες ώρες που είχε εξαγγείλει, την επίσκεψη κάποιου μεγαλοκαπιταλιστή που θα ήταν διατεθειμένος να χρηματοδοτήσει τα σχέδιά του για να αλλάξει τον κόσμο”. Περιττό να το πούμε αυτός δεν εμφανίστηκε ποτέ.

Φανταστικά σχέδια

Και αυτό ήταν το κοινό χαρακτηριστικό και των τριών “ουτοπικών” (όπως τους χαρακτηρίζει ο Ένγκελς) σοσιαλιστών: κατέστρωναν φανταστικά σχέδια για μια ορθολογική και δίκαιη αναδιοργάνωση της κοινωνίας αλλά δεν είχαν προβλέψει τίποτα για τον τρόπο με τον οποίο θα πήγαινε η κοινωνία σε αυτό το “ανώτερο μοντέλο”. Και οι τρεις προσδοκούσαν να πείσουν τους πλούσιους και τους ισχυρούς -τους βιομηχάνους, τους καπιταλιστές, τις κυβερνήσεις- να εφαρμόσουν τα σχέδιά τους με τη δύναμη της λογικής: η κοινωνία θα γινόταν καλύτερη. Γιατί να μην τα υιοθετήσουν;

Σε αντίθεση με τον “ουτοπικό σοσιαλισμό” ο “επιστημονικός σοσιαλισμός”, όπως αποκαλεί ο Ένγκελς στο βιβλίο του τον Μαρξισμό, δεν ασχολήθηκε σχεδόν καθόλου με τις περιγραφές της μελλοντικής κοινωνίας. Οι μοναδικές αναφορές που υπάρχουν πχ στο έργο του Μαρξ προέρχονται από ένα μικρό βιβλίο, την “Κριτική στο πρόγραμμα της Γκότα”, μια απάντηση στους Γερμανούς σοσιαλιστές της εποχής του. Η δύναμη που μπορεί να αλλάξει την κοινωνία δεν είναι η λογική, οι σωστές ιδέες, όπως πίστευαν οι ουτοπικοί αλλά ο αγώνας της εργατικής τάξης. Και αυτό δεν ισχύει μόνο για τον σοσιαλισμό: ισχύει για ολόκληρη την ιστορία. Όπως γράφει στην πρώτη του παράγραφο το Κομμουνιστικό Μανιφέστο:

“Μέχρι τώρα η ιστορία όλης της κοινωνίας είναι η ιστορία ταξικών αγώνων. Ελεύθερος και δούλος, πατρίκιος και πληβείος, βαρόνος και δουλοπάροικος, μάστορας και κάλφας, με δυο λόγια καταπιεστές και καταπιεζόμενοι βρίσκονται σε συνεχή αντίθεση μεταξύ τους, σε έναν αδιάκοπο πόλεμο, άλλοτε κρυφό και άλλοτε φανερό που κάθε φορά τελείωνε ή με τον επαναστατικό μετασχηματισμό ολόκληρης της κοινωνίας ή με την κοινή καταστροφή τω αντιμαχόμενων τάξεων”.

Το πραγματικό ερώτημα δεν είναι “με τι θα αντικαταστήσουμε τον χρεοκοπημένο καπιταλισμό”. Το πραγματικό ερώτημα είναι πως θα καταφέρει η εργατική τάξη, οι καταπιεσμένοι της σημερινής κοινωνίας, να βγει νικηφόρα από αυτόν τον “αδιάκοπο πόλεμο” που έχει γίνει πολύ φανερός μέσα στη σημερινή κρίση της πανδημίας.

Σωτήρης Κοντογιάννης